KSIĘGA PSALMÓW Ks. Bolesław Götze

KSIĘGA PSALMÓW

Ks. Bolesław Götze

Psalm 1

Błogosławieństwo sprawiedliwych i zguba bezbożnych

1. Szczęsny mąż, który nie chodzi według rady bezbożnych i nie stoi na drodze grzeszników, ani nie siedzi w gronie naśmiewców,
2. Ale ma swe upodobanie w zakonie Pańskim, a nad zakonem Jego rozmyśla we dnie i w nocy.
3. Jest on jak drzewo, zasadzone nad strumieniami wód i przynoszące owoc swój czasu swego, a liście jego nie więdną; i wszystko, cokolwiek czyni, poszczęści mu się.
4. Lecz nie tak bezbożni! Są bowiem jak plewy, które wiatr rozwiewa.
5. Przeto nie ostoją się bezbożni na sądzie, ani grzesznicy w zgromadzeniu sprawiedliwych.
6. Albowiem zna Pan drogę sprawiedliwych, a droga bezbożnych zaginie.

Psalm 2

Proroctwo o królestwie Syna Bożego

1. Dlaczego buntują się poganie, a narody rozmyślają o próżnościach?
2. Królowie ziemi powstają, a książęta radzą wspólnie przeciwko Panu i przeciwko pomazańcowi Jego:
3. Porozrywajmy Ich więzy i zrzućmy z siebie Ich powrozy.
4. Ale ten, który tronuje w niebie, śmieje się: Pan szydzi z nich.
5. Wtedy będzie mówił do nich w gniewie Swoim, a w żarze gniewu Swego przerazi ich:
6. „Sam postawiłem króla mego na Syjonie, górze mojej świętej”,
7. Opowiem o tym postanowieniu: Pan rzekł do mnie: „Synem moim jesteś, dziś Ciebie spłodziłem”.
8. Żądaj ode mnie, a dam Ci narody w dziedzictwo Twoje i w posiadłość Twoją krańce ziemi.
9. „Zdruzgoczesz och berłem żelaznym, a pokruszysz ich jako naczynie garncarskie”.
10. Dlatego, królowie, nabierzcie rozumu, a wy, sędziowie ziemi, dajcie się napomnieć.
11. Służcie Panu w bojaźni, a okrzykujcie Go ze drżeniem!
12. Pocałujcie Syna, aby się nie gniewał i abyście nie zginęli w drodze, gdyby nieco zapalił się gniew Jego. Szczęśni wszyscy, którzy ufają w Nim.

Psalm 3

Nadzieja na pomoc Bożą

Psalm Dawida, gdy uciekał przed synem swoim, Absalomem.

2. Panie, jak liczni są gnębiciele moi, jak wielu powstaje przeciwko mnie!

3. Wielu mówi o mnie: „Nie ma dla niego wybawienia u Boga”. Sela.

4. Ale Ty, Panie, jesteś tarczą dla mnie, czcią moją i Ty wywyższasz głowę moją.

5. Głośno wzywam Pana, a wysłuchuje błaganie moje ze Swej świętej góry. Sela.

6. Położyłem się i zasnąłem i znów się obudziłem, bo Pan mnie wspiera.

7. Nie lękam się wielu tysięcy wojska, które zewsząd mnie otoczyły obozem

8. Powstań, Panie! Wybaw mnie , Boże mój! Bo Ty wszystkich wrogów moich uderzasz w szczękę, druzgocesz zęby bezbożnych.

9. U Pana jest wybawienie; a nad ludem Twoim niech spocznie błogosławieństwo Twoje. Sela.

Psalm 4

Wieczorna modlitwa Dawida pełna wiary w pomoc Bożą.

Przewodnikowi śpiewu. Gra na strunach. Psalm Dawida.

2. Wysłuchaj mnie, gdy Cię wzywam, Boże, który udawadniasz moją sprawiedliwość! W uciśnieniu dałeś mi wolną przestrzeń; zmiłuj się nade mną i usłysz modlitwę moją.

3. Wy, mężowie, dokądże cześć moja hańbiona będzie? Dokądże miłować będziecie marność i szukać kłamstwa? Sela.

4. Poznajcież, że Pan wyróżnił sobie pobożnego; Pan słyszy, gdy Go wzywam.

5. Gniewajcie się, jednak nie grzeszcie, zastanawiajcie się w sercu swym na łożu waszym, a umilknijcie. Sela.

6. Ofiarujcie ofiary sprawiedliwości i ufajcie Panu!

7. Wielu mówi: „Któż nam da oglądać szczęście?” Ale Ty, Panie, podnieś nad nami światło oblicza Twego!

8. Dałeś mi w serce więcej radości, niż im, gdy zboża i moszczu mają w obfitości.

9. W pokoju się i położę i zasnę, gdyż Ty, Panie! Sprawiasz, że w samotności nawet spoczywam bezpiecznie.

Psalm 5

Poranna modlitwa Dawida, pełna nadziei na pomoc Bożą.

Przewodnikowi śpiewu. Na fletach. Psalm Dawida.

2. Przyjmij, Panie! Słowa moje; bacz na skargę moją!

3. Słuchaj głośnego wołania mego, Królu mój i Boże mój! Bo do Ciebie się modlę.

4. Panie! Z poranku usłysz głos mój; z rana przedłożę Ci modlitwę moją i będę oczekiwał pomocy.

5. Albowiem nie jesteś Bogiem, któremu podoba się bezbożność; nikt zły nie ostoi się przed Tobą.

6. Swawolni nie ostoją się przed oczyma Twymi; nienawidzisz wszystkich popełniających przestępstwo.

1. Wytracisz kłamców: żądnym krwi i zwodzicielem brzydzi się Pan.
2. Ja zaś według wielkiej dobroci Twojej mogę wejść do domu Twego i przed świątynią Twoją świętą pokłonić się Tobie w bojaźni Twojej.
3. Panie! Prowadź mnie w sprawiedliwości Swojej dla nieprzyjaciół moich; wyrównaj przede mną drogę Twoją!
4. Albowiem w ustach ich nie ma pewności; wnętrze ich jest zgubą; gardziel ich jako grób otwarty; językiem swoim schlebiają.
5. Osądź ich, o, Bożę! Aby upadli przez własne zamachy; za mnóstwo występków ich odepchnij ich od Siebie, ponieważ sprzeciwiali się Tobie.
6. Wtedy rozradują się wszyscy, którzy ufają Tobie; na wieki wykrzykiwać będą z radości, gdyż Ty ich ochraniasz; weselić się będą z Ciebie ci, którzy miłują imię Twoje.
7. Albowiem Ty, Panie! Błogosławisz sprawiedliwego; zasłaniasz go łaskawością swoją jak tarczą.

Psalm 6

Modlitwa pokutującego grzesznika

Przewodnikowi śpiewu. Gra na ośmiostrunnym instrumencie. Psalm Dawida.

2. Panie, nie karz mnie w gniewie Swym, i nie smagaj mnie w zapalczywości Swej.

3. Zmiłuj się nade mną, Panie! Bo jestem mdły. Uzdrów mnie, Panie, bo się strwożyły kości moje!

4. I dusza moja bardzo jest zatrwożona. A Ty, Panie, dopóki…?

5. Wróć się, Panie! Uwolnij duszę moją, wybaw mnie dla dobroci Twojej.

6. Albowiem w śmierci nie pamięta się o Tobie; a w otchłani któż Cię wielbić będzie?

7. Wyczerpany jestem wzdychaniem moim, zraszam co noc pościel moją, a łoże moje jest od łez.

8. Zaćmiło się ze zgryzoty oko moje: zestarzałem się wśród wszystkich gnębicieli moich.

9. Odstąpcie ode mnie wszyscy, którzy popełniacie przestępstwo, albowiem usłyszał Pan głośny płacz mój.

10. Pan wysłuchał błaganie moje, modlitwę moją Pan przyjął.

11. Zawstydzeni będą i bardzo się zatrwożą wszyscy wrogowie moi; zawrócą i nagle będą zawstydzeni.

Psalm 7

Pan karze niesprawiedliwych i wybawia niewinnych

Tren Dawida, który śpiewał Panu, z słów Chusa, syna Benjamina.

2. Panie, Boże mój! W Tobie pokładam nadzieję; wybaw mnie od wszystkich prześladowców moich i wyzwól mnie.

3. By nie porwał jako lew duszy mojej i nie rozszarpał, gdy nie ma wybawiciela.

4. Panie, Boże mój! Jeślim to uczynił, a jeśli jest nieprawość w rękach moich;

5. Jeśli złem oddałem temu, który żył ze mną w pokoju, jednak wyzwoliłem tego, który bez przyczyny mnie gnębił.

6. Niech prześladuje wróg duszę moją i niech ją pochwyci i podepce na ziemi życie me, a zrzuci w pył część moją. Sela.

7. Powstań, Panie, w gniewie Swoim! Podnieś się przeciwko wściekłości gnębicieli moich, obudź się dla zbawienia mego Ty, któryś sąd postanowił;

8. Niechaj tłumy wszystkich narodów otoczą Ciebie i dla nich wróć na wysokość.

9. Pan będzie sądził narody. Sądź mnie, panie! Według sprawiedliwości mojej i nienaganności mojej.

10. Niech skończy się złość bezbożnych, a umocnij sprawiedliwego, bo Ty doświadczasz serca i nerki, o Boże sprawiedliwy!

11. Tarcza moja jest u Boga, który wybawia ludzi serca szczerego.

12. Bóg jest sędzią sprawiedliwym i Bogiem, który grozi codziennie.

13. Jeśli się nie nawróci, to On ostrzy miecz Swój; naciągnął łuk swój i celuje.

14. Skierował na niego pocisk śmiertelny, strzały Swe uczynił pałającymi.

15. Oto rodzi biedę, jest brzemienny utrudzeniem, a urodzi fałsz.

16. Kopał dół i wyrył go; i wpada w dół, który sam uczynił.

17. Utrudzenie, które innym zgotował, wróci się na głowę jego, a gwałt jego spadnie na ciemię jego.

18. Chcę wielbić Pana za sprawiedliwość Jego i opiewać imię Pana najwyższego.

Psalm 8

Chwała Twórcy za Jego miłosierdzie wobec człowieka

Przewodnikowi chóru. Na harfie gatyckiej. Psalm Dawida.

2. Panie, Panie nasz, jak wspaniałe jest na całej ziemi imię Twoje, którego majestat wyniesiony jest nad niebiosa.

3. Z ust niemowląt i ssących stworzyłeś sobie obronę przeciw gnębicielom Twoim, aby poskromić wroga i mściciela.

4. Ilekroć spoglądam na niebiosa Twoje, dzieło palców Twoich: księżyc i gwiazdy, które ukształtowałeś:

5. Czymże jest człowiek, że o nim pamiętasz, a syn człowieczy, żę dbasz o niego?

6. Uczyniłeś go tylko nieco mniejszym od bóstwa, wspaniałością i ozdobą ukoronowałeś go.

7. Uczyniłeś go władcą nad dziełami rąk Twoich; poddałeś wszystko pod nogi jego:

8. Owce i bydło pospałem, nadto i zwierzęta polne,

9. Ptactwo niebieskie, i ryby morskie, i cokolwiek chodzi po ścieżkach morskich.

10. Panie, Panie nasz, jak wspaniałe jest imię Twoje na całej ziemi!

Psalm 9

Radosna pieśń Dawida po zwycięstwie nad wrogami

Przewodnikowi chóru. Na melodię „Muth Labben". Pieśń Dawida.

2. Będę uwielbiał Cię, Panie, z całego serca i opowiadał wszystkie cuda Twoje.

3. Będę radował się i weselił w Tobie, opiewał imię Twoje, o Najwyższy!

4. Gdy się cofali wrogowie moi, potknęli się i poginęli przed obliczem Twoim.

5. Boś Ty wywiódł słuszność moją i sprawę moją; zasiadłeś na tronie, Sędzio sprawiedliwy!

6. Zgromiłeś narody i straciłeś bezbożnika, zgładziłeś imię ich na zawsze i na wieki.

7. Wrogowie wyniszczeni, miasta ich zburzone i pamięć ich zaginęła na zawsze.

8. Ale Pan tronuje na wieki; przygotował tron Swój na sąd.

9. I będzie sądził okrąg ziemi w sprawiedliwości, a sąd sprawować będzie nad narodami w prawości.

10. I jest Pan zamkiem warownym utrapionemu, zamkiem warownym w czasach ucisku.

11. Dlatego mają nadzieję w Tobie, którzy znają imię Twoje, albowiem nie opuściłeś tych, którzy Cię szukają, Panie!

12. Wysławiajcie w Psalmach Pana, który mieszka na Syjonie; obwieszczajcie wśród narodów dzieła Jego.

13. Albowiem Ten, który jest mścicielem przelanej krwi, pamiętał o nich; nie zapomniał o wołaniu

nędznego.

14. Bądź mi łaskaw, Panie! Wejrzyj Ne to, co cierpię przez nienawidzących mnie, Ty, który mnie wyrywasz

z bram śmierci.

15. Abym opowiadał całą chwałę Twoją w bramach córki Syjońskiej i weselił się z wybawienia Twego.

16. Zapadły się narody w jamie, którą przygotowały; własna noga ich pojmana jest w sieci, którą potajemnie

zastawiły.

17. Znanym stał się Pan z sądu, który wykonał; w uczynkach rąk swoich własnych usidlił się bezbożny (Gra

na harfie). Sela.

18. Ach, bezbożni zawrócą do piekła, wszystkie narody, które zapominają Boga;

19. Bo nie na zawsze będzie zapomniany ubogi, nadzieja nędznych nie zginie na zawsze.

20. Powstań, Panie, aby śmiertelnicy nie mieli przewagi; niechaj narody osądzone będą przed obliczem

Twoim.

21. Panie, rzuć na nich bojaźń, aby narody poznały, iż są śmiertelnikami. Sela.

Psalm 10

Modlitwa o ratunek przed wrogami i nadzieja na pomoc Bożą.

Panie, czemuż stoisz z daleka, ukrywasz się w czasach ucisku?

2. Bezbożny w pysze swej prześladuje nędznego; będą schwytani w podstępach, które sami obmyślili.

3. Albowiem bezbożny chlubi się z pożądliwości duszy swej, błogosławi chciwca i pogardza Panem.

4. Bezbożny mniema w pysze swej: „Bóg nie będzie tego badał”. Wszystkie jego myśli są: „Nie ma Boga!”

5. W każdym czasie udają mu się drogi jego; wysoko są sądy Twoje, dalekie są od niego; szydzi ze

wszystkich swoich przeciwników.

6. Mówi w sercu swoim: „Nigdy nie zachwieję się, od pokolenia do pokolenia nie będę w nieszczęściu”.

7. Usta jego są pełne przekleństwa, obłudy i ucisku; pod językiem jego kryje się utrudzenie i bieda.

8. Siedzi czyhając w zasadzce; w skrytości zabija niewinnego; oczy jego upatrują bezbronnego.

9. Czatuje w ukryciu jak lew w gęstwinie swojej; czatuje, aby schwytać nędznego, chwyta nędznego, pociągając go w sieć swoją.

10. Czai się i schyla, a bezbronny wpada w silne jego pazury.

11. Mówi w sercu swoim: „Zapomniał to Bóg, skrywa oblicze Swoje, nigdy tego nie dojrzy".

12. Powstań, Panie! Podnieś, Boże, rękę Swoją; nie zapominaj nędznych!

13. Dlaczego bezbożny pogardza Bogiem, mówiąc w sercu swojem: „Nie będziesz tego badał?"

14. Ale Ty widziałeś, bo patrzysz na utrudzenie i zgryzotę, aby odpłacić im rękę swoją; Tobie powierza siebie bezbronny, sierocie jesteś pomocnikiem.

1. Złam ramię bezbożnego i złego, ścigaj bezprawie jego, tak, aż nie będzie już znalezione.
2. Pan jest królem, na zawsze i na wieki, wyginęły narody z ziemi Jego.
3. Pragnienie pokornych słyszysz, Panie; wzmacniasz serce ich i kierujesz ku nim ucho Swe,
4. Aby przywrócić prawo sierocie i utrapionemu, by się więcej nad nim nie panoszył człowiek ziemski.

Psalm 11

Pan miłuje sprawiedliwych i nienawidzi bezbożnych.

Przewodnikowi chóru. Od Dawida.

Na Panu polegam: jak możecie mówić do duszy mojej: „Ulatuj jako ptak na waszą górę".

2. Bo oto bezbożni naciągają łuk, układają swą cięciwę, aby w ciemności strzelać do szczerych sercem.

3. Gdy filary będą obalone, co wtedy pocznie sprawiedliwy?

4. Pan jest w przybytku Swoim świętym, Pan, którego tron jest na niebiosach; oczy Jego patrzą, powieki Jego doświadczają synów ludzkich.

5. Pan doświadcza sprawiedliwego, a bezbożnego i miłującego przemoc dusza Jego nienawidzi.

6. Zsyła na bezbożnych deszcz sideł; ogień siarka i huragan parzący są działem kielicha ich.

7. Bo sprawiedliwy jest Pan i sprawiedliwość miłuje; pobożni oglądać będą oblicze Jego.

Psalm 12

Modlitwa o wybawienie sprawiedliwych z ręki bezbożnych.

Przewodnikowi chóru. Na ośmiostrunnym instrumencie. Psalm Dawida.

2. Wybaw, Panie, bo przepada pobożny, a wyginęli wierni między synami ludzkimi.

3. Fałsz mówią, każdy z bliźnim swoim; wargami pochlebnymi, dwoistym sercem mówią.

4. Wytępi pan wszelkie wargi pochlebne i język mówiący wyniośle.

5. Którzy mówią: „Językiem naszym przemożemy, wargi nasz są z nami, któż jest Panem naszym?"

6. Z powodu przemocy na nędznymi i wzdychania biednych powstanę teraz, mówi Pan; udzielę ratunku temu, który go pragnie.

7. Słowa Pańskie są słowa czyste, są srebrem wypławionym w tyglu glinianym, siedmiokroć przeczyszczonym.

8. Ty, Panie, zachowasz ich; ustrzeżesz ich przed rodzajem tym na wieki.

9. Wokół bezbożni krążą, gdy podłość wywyższona jest wśród synów ludzkich.

Psalm 13

Smutek z powodu zwlekania pomocy Bożej

Przewodnikowi chóru. Psalm Dawida.

2. Dopóki, Panie, tak zupełnie zapominać mnie będziesz? Dopóki zakrywać będziesz oblicze Swe przede mną?

3. Dopóki mam troskać się w duszy swojej a żałość mieć w sercu swym codziennie? Dopóki wróg mój wynosić się będzie nade mnie?

4.Wejrzyj, wysłuchaj mnie, Panie, Boże mój! Oświeć oczy me, bym nie usnął na śmierć;

5. By nie rzekł wróg mój: „Przemogłem go”, by się gnębiciele moi nie weselili, gdybym się zachwiał.

6. Ja przecież ufam dobroci Twej; niechże się rozweseli serce me z wybawienia Twego; chcę śpiewać Panu, bo mi wyświadczył dobrodziejstwo.

Psalm 14

Nierozsądek bezbożnych.

Tęsknota za wybawieniem wybranych.

Przewodnikowi chóru. Psalm Dawida.

Głupiec rzekł w sercu swym” „Nie ma Boga”. Zwyrodniałe i obrzydliwe jest ich postępowanie; nie ma tam nikogo, kto czyni dobrze.

2. Pan patrzy z nieba na synów ludzkich, aby zobaczyć czy nie ma tam rozsądnego, który szuka Boga.

3. Ale oni wszyscy odstąpili, wszyscy razem zwyrodnieli; nie ma tam nikogo, kto czyni dobrze, nie ma ani jednego.

4. Czyż nie mają poznania wszyscy, którzy popełniają przestępstwo i którzy pożerają lud mój, jakoby jedli chleb?

5. Wtedy opadło ich przerażenie, ponieważ Bóg jest z pokoleniem sprawiedliwych.

6. W hańbę obracacie radę nędznego, jednak Pan jest ucieczką jego.

7. Ach, gdybyż zbawienie dla Izraela przyszło z Syjonu! Gdy Pan odmieni niewolę ludu Swego, wtedy nich Jakób się weseli, wykrzykuje, a Izrael niech się raduje.

Psalm 15

Domownicy Pańscy.

Psalm Dawida.

Panie, któż może przebywać w namiocie Twoim? Któż może mieszkać na świętej górze Twojej?

2. Ten, któ żyje nienagannie i czyni sprawiedliwość, a mówi prawdę z serca swego.

Swoje i rozproszył je, wieloma błyskawicami przeraził3. Kto nie obmawia językiem swoim, nie czyni nic

złego towarzyszowi swemu, ani obelgi nie rzuca na

swego bliźniego.

4. W oczach, którego wzgardzony jest wyrzutek, a szanuje tych, którzy się Pana boją, kto choć przysiągł na

własną szkodę, jednak nie odmienia;

5. Kto pieniędzy swych nie pożycza na lichwę i datków nie przyjmuje przeciwko niewinnym, Kto to czyni,

nie zachwieje się na wieki.

Psalm 16

Proroctwo o cierpieniach i zmartwychwstaniu Chrystusa.

Złoty klejnot Dawida. Zachowaj mnie, Boże! Bo Tobie ufam.

2. Mówiłem Panu: „Ty jesteś Panem moim; nie ma dobra dla mnie poza Tobą!”

3. I świętym, którzy są na ziemi i wspaniałym: w nich całe moje upodobanie!

4. Ale ci, co uganiają się za cudzymi bogami spowodują sobie wiele cierpień; nie chcę brać udziału w ich

krwawych ofiarach, ani nie wezmę imion ich an wargi moje.

5. Pan jest cząstką działu mego i kielicha mego; Ty trzymasz mój los.

6. Sznury miernicze wypadły mi w miejscach uroczych; przypadło mi piękne dziedzictwo.

7. Uwielbiam Pana, który dał mi radę; nawet w nocy pouczają mnie nerki moje.

8. Mam Pana zawsze przed oczyma mymi; gdy On jest po prawicy mojej, nie zachwieję się.

9. Przeto raduje się serce moje i weseli się dusza mój; i ciało moje spoczywać będzie bezpiecznie.

10. Bo nie pozostawisz duszy mojej w otchłani i nie dopuścisz, by pobożny Twój oglądał rozkład.

11. Oznajmujesz mi drogę żywota; pełnię radości przed obliczem Twoim, błogostan po prawicy Twojej na

wieki.

Psalm 17

Modlitwa o wybawienie od wrogów.

Modlitwa Dawida.

Wysłuchaj, Panie, sprawiedliwej sprawy mojej, usłysz wołanie moje! Przyjmij modlitwę moją, którą wznoszę wargami niefałszywymi.

2. Od obecności Twojej niech wyjdzie prawo moje; oczy Twoje dojrzą szczerość.

3. Doświadczyłeś serce moje i zbadałeś mnie w nocy; wypławiłeś mnie i nic nie znalazłeś; od myśli moich nie odstępują usta moje.

4. W sprawach ludzkich, według słów warg Twoich, wystrzegałem się dróg czyniących przemoc.

5. Kroki moje trzymały się śladów Twoich, chód mój nie chwiał się.

6. Wołam do Ciebie, ponieważ Ty, Boże, wysłuchujesz mnie; nakłoń ucho Swoje ku mnie, usłysz mowę moją.

7. Okaż mi cudownie dobrotliwość Swoją, Zbawco tych, którzy przed przeciwnikami szukają obrony w prawicy Twojej.

8. Zachowaj mnie, jako źrenicę oka; pod cieniem skrzydeł Swoich ukryj mnie.

9. Przed bezbożnymi, którzy mnie rujnują, przed śmiertelnymi wrogami mymi, którzy mnie zewsząd osaczają.

10. Nieczułe swe serca trzymają zamknięte, ustami swymi mówią dumnie.

11. Na każdym kroku otaczają nas; oczy swoje skierowali na to, aby nas rzucić na ziemię;

12, Podobni są do lwa, żądnego łupu, i do lwięcia siedzącego w ukryciu.

13. Powstań, Panie; uprzedź go i przemóż; wybaw mieczem Swoim od bezbożników duszę moją,

14. Od ludzi – ręką Swoją, Panie; od ludzi tego czasu, którzy dział swój mają w tym życiu, a których brzuch napełniasz z Twojej spiżarni; synów mają pod dostatkiem, a nadmiar przekazują dzieciom swoim.

15. Lecz ja będę oglądał oblicze Twoje w sprawiedliwości; skoro się obudzę, nasycony będę widokiem Twoim.

Psalm 18

Pochwalna pieśń Bogu,

Wybawicielowi od wszystkich wrogów.

Przewodnikowi chóru. Pieśń Dawida, sługi Pańskiego, który wypowiedział te słowa Panu dnia, kiedy Pan wybawił go z rąk wszystkich jego wrogów i z ręki Saula. I rzekł:

2. Miłuję Cię, Panie, siło moja!

3. Pan jest opoką moją i twierdzą moją, wybawicielem moim; Bóg mój jest skałą moją, w Nim szukam schronienia; tarczą moją i rogiem zbawienia mego i warownym zamkiem.

4. Będę wzywał Pana, godnego chwały: i wybawiony od wrogów moich.

5. Omotały mnie były więzy śmierci, i potoki zguby przeraziły mnie.

6. Więzy piekła otoczyły mnie, pułapki śmierci zaskoczyły mnie.

7. Będąc w uciśnieniu wzywałem Pana i wołałem do Boga mego o pomoc; On słyszał ze swej świątyni głos mój, i wołanie moje doszło uszu Jego.

8. Wtedy ziemia się chwiała i drżała; a fundamenty gór trzęsły się i chwiały, gdy On zawrzał gniewem.

9. Wzbił się dym z nozdrzy Jego i wystąpił ogień pożerający z ust Jego, aż żar buchał z Niego.

10. Pochylił niebiosa i zstąpił, i ciemność była pod Jego nogami.

11. Wsiadł na cheruba i leciał; unosił się na skrzydłach wiatru.

12. Ciemności uczynił Swoim schronieniem, namiotem około Siebie ciemne wody i gęste obłoki.

13. Od blasku przed Nim rozeszły się Jego obłoki, grad i błyskawice.

14. Zagrzmiał Pan na niebie, i Najwyższy dał słyszeć głos Swój: grad i błyskawice.

15. Wypuścił strzały Swoje i rozproszył je, wieloma błyskawicami przeraził ich.

16. Wtedy ukazały się łożyska wód, a odkryte zostały fundamenty ziemi. Od gromienia Twego, Panie, i od groźnego sapania oddechu Twego.

17. Wyciągnął rękę Swoją z wysokości i uchwycił mnie: wyrwał mnie z wód wielkich.

18. Wybawił mnie od silnego wroga mego i od nienawidzących mnie, którzy byli mocniejsi ode mnie,

19. Zaskoczyli mnie w dniu mego nieszczęścia, lecz Pan był mi podporą.

20. I wywiódł mnie na przestrzeń; uwolnił mnie, bo miał we mnie upodobanie.

21. Odpłacił mi Pan według sprawiedliwości mojej; oddał mi według czystości rąk moich.

22. Bowiem zachowywałem drogi Pańskie i nie odstąpiłem występnie od Boga mego.

23. Bo wszystkie Jego prawa są przed oczyma mymi, a ustaw Jego nie oddalałem od siebie.

24. Postępowałem nienagannie przed Nim i wystrzegałem się niesprawiedliwości.

25. Dlatego oddał mi Pan według sprawiedliwości mojej, według czystości rąk moich przed oczyma Jego.

26. Z dobrotliwym dobrotliwie postępujesz, wobec męża doskonałego okazujesz się doskonałym.

27. Wobec czystego jesteś czysty, a z przewrotnym przewrotnie postępujesz.

28. Bowiem Ty wybawiasz nędzny lud, a oczy wyniosłe poniżasz.

29. Bo Ty rozświecasz pochodnię moją; Pan, Bóg mój, rozjaśnia ciemności moje.

30. Z Tobą mogę uderzyć w gromadę, a Bogiem moim przeskoczyć mur.

31. Droga Boża jest doskonała; słowa Pańskie są przepławione. Tarczą jest wszystkim, którzy Jemu ufają.

32. Bo któż jest Bogiem, prócz Pana? Albo kto opoką prócz Boga naszego?

33. Bóg, który opasuje mnie siłą i drogę moją czyni doskonałą.

34. Który czyni nogi moje podobnymi do nóg łań, a na wyżynach moich stawia mnie.

35. Który ręce moje uczy boju, że ramiona moje naciągają miedziany łuk.

36. Dałeś mi tarczę zbawienia Twego prawica Twoja podpierała mnie, a Twoje zniżenie się wywyższyło mnie.

37. Dałeś wolną przestrzeń krokom moim pode mną tak, że się kostki moje nie chwiały.

38. Goniłem wrogów moich i doścignąłem ich, i nie wróciłem się, póki ich nie starłem.

39. Poraziłem ich tak, iż nie mogli powstać; upadli pod nogi moje.

40. Opasałeś mnie siłą do boju; zgiąłeś pod nogi moje tych, którzy przeciwko mnie powstali.

41. Zmusiłeś wrogów moich do ucieczki przede mną, i zgładziłem wszystkich nienawidzących mnie.

42. Krzyczeli, ale nie było tam wybawiciela, do Pana, ale On nie odpowiadał im.

43. Rozproszyłem ich, jak pył na wietrze ; wysypałem ich jak błoto z ulicy.

44. Wyrwałeś mnie z zatargu ludów i postawiłeś mnie na czele narodów; lud, którego nie znałem, służy mi.

45. Posłuszni mi są na słowo; a synowie cudzoziemców z pochlebstwem mi się poddawali.

46. Synowie cudzoziemców zwątpili, a z drżeniem wychodzili z zamków swoich.

47. Żyje Pan, niech będzie uwielbiona opoka moja i niech będzie wywyższony Bóg zbawienia mego.

48. Bóg, który mi dał pomstę i poddał mi ludy,

49. Który wybawił mnie od wrogów moich i wywyższył mnie ponad tych, którzy przeciwko mnie powstali;

od męża gwałt czyniącego, uwolniłeś mnie.

50. Dlatego chcę Cię chwalić, Panie, pośród narodów i wysławiać psalmami imię Twoje,

51. Tobie, który dałeś królowi Swojemu wielkie zwycięstwa i okazałeś dobroć pomazańcowi Swemu,

Dawidowi, i nasieniu jego aż na wieki.

Psalm 19

Cały wszechświat opowiada chwałę,

Wielkość i sprawiedliwość Bożą

Przewodnikowi chóru. Psalm Dawida.

2. Niebiosa głoszą wspaniałość Bożą, i firmament oznajmia dzieło Jego rąk.

3. Dzień dniowi podaje wiadomość, a noc nocy odnajmuję tę wieść.

4. Bez mowy, bez słów, bezdźwięczny jest głos ich.

5. A jednak po całej ziemi rozbrzmiewa ich dźwięk, i aż na krańce świata mowa ich. Tam na słońcu namiot

postawił.

6. A ono jak oblubieniec wychodzi ze swej komnaty, i raduje się jak bohater, gdy ma przebiec drogę.

7. Z krańca nieba jest jego wyjście, a obieg jego znów aż do tego krańca, i nic nie może się ukryć przed jego

żarem.

8. Zakon Pański jest doskonały i pokrzepia duszę; świadectwo Pana jest niezawodne, czyni mądrymi prostodusznych.

9. Zarządzenia Pana są prawidłowe, rozweselają serce; przykazanie Pańskie jest jasne, i oświeca oczy.

10. Bojaźń Pana jest czysta i przetrwa na wieki; prawa Pana są prawdziwe i wszystkie razem sprawiedliwe.

11. Kosztowniejsze są od złota i mnóstwa szczerego złota; słodsze są od miodu i patoki.

12. I sługa Twój jest przez nie nauczany; a kto ich przestrzega ma wielką nagrodę.

13. Któż ma zrozumienie, jak często błądzi? Oczyść mnie od skrytych grzechów moich.

14. I zachowaj sługę Twego od swawolnych, aby nie panowali nade mną; wtedy będę bez nagany i wolny od wielkiego występku.

15. Niech Ci się podobają słowa ust moich i rozmyślanie serca mojego przed Tobą, Panie, opoko moja i wybawco mój!

Psalm 20

Modlitwa za króla w czasie wojny.

Przewodnikowi chóru. Psalm Dawida.

2. Niech się Pan wysłucha w dzień ucisku, imię Boga Jakóbowego niech cię strzeże!

3. Niech cię ześle pomoc ze świątyni, i niech cię wesprze z Syjonu;

4. Niech wspomni wszystkie suche ofiary twoje, a całopalenia twoje niechaj przyjmie. Sela.

5. Niech ci da, czego serce twe pragnie; niechaj spełni wszystkie twoje zamiary.

6. Będziemy wykrzykiwali radośnie z wybawienia Twego, a w imieniu Boga naszego wzniesiemy sztandar! Niech wypełni Pan wszystkie prośby twoje!

7. Teraz poznałem, że Pan wybawia pomazańca Swego, i wysłuchuje go ze Swych świętych niebios przed zbawienna moc prawicy Swojej.

8. Jedni chwalą się wozami, a drudzy końmi; my zaś imieniem Pana, Boga naszego.

9. Tamci zachwiali się i upadli, my zaś stoimy i trzymamy się prosto.

10. Panie, daj zwycięstwo królowi! Wysłuchaj nas, kiedykolwiek Cię wzywamy!

Psalm 21

Modlitwa dziękczynna za dobrodziejstwa,

udzielone królowi.

Przewodnikowi chóru. Psalm Dawida.

2. Panie, z siły Twojej raduje się król, i jakże się weseli z Twojej pomocy!

3. Spełniłeś życzenia serca jego, a pragnieniu ust jego nie odmówiłeś. Sela.

4. Spotkałeś go z błogosławieństwami dobra; włożyłeś na głowę jego koronę ze szczerego złota.

5. Prosił cię o życie dałeś mu je, przedłużenie dni na wieli wieków.

6. Wielka jest wspaniałość jego dzięki zbawieniu Twemu; majestatem i przepychem ozdobiłeś go;

7. Uczyniłeś go błogosławieństwem na wieki, uradowałeś go radością przez oblicze Twoje.

8. Bo król nadzieję ma w Panu; przez dobroć Najwyższego nie zachwieje się.

9. Ręka Twoja znajdzie wszystkich wrogów Twoich, a prawica Twoja wszystkich, którzy cię nienawidzą.

10. Uczynisz ich jako piec ognisty czasu Twego zjawienia się; Pan wytraci ich w popędliwości Swojej, a ogień ich pożre.

11. Potomstwo ich wytracisz z powierzchni ziemi a nasienie ich z pośród synów ludzkich.

12. Gdyż zło zamierzają przeciwko Tobie; i zamach zamyślają; nic nie osiągną.

1. Gdyż Ty ich zmusisz do powrotu, z cięciwy Swej celujesz w twarz ich.

14. Powstań, Panie, w sile Twej, wtedy będziemy śpiewali i wysławiali psalmami potęgę Twoją!

Psalm 22

Cierpienia i chwała sprawiedliwego.

Psalm mesjanistyczny.

Przewodnikowi chóru. Na „Łanię zorzy”. Psalm Dawida.

2. Boże mój, Boże mój, czemuś mnie opuścił? Daleki jesteś od tego, by mnie wybawić i by usłyszeć słowa jęku mego.

3. Boże mój, wołam we dnie, ale mi nie odpowiadasz, i w nocy, a nie znajduję spokoju.

4. Ale Ty jesteś świętym, który mieszkasz wśród pochwalnych pieśni Izraela.

5. Tobie ufali ojcowie nasi; ufali i wybawiłeś ich.

6. Do Ciebie wołali i byli wybawieni; Tobie ufali i nie byli zawstydzeni.

7. Jestem przecież tylko robakiem i już nie człowiekiem, pohańbieniem ludzkim i wzgardą tłumu.

8. Wszyscy, co mnie widzą, szydzą ze mnie; rozwierają wargi i potrząsają głową:

9. „Polecał drogi swoje Panu, ten niech go wybawi; niech go uwolni, ponieważ ma w nim upodobanie”.

10. Albowiem Ty jesteś tym, który mnie wyprowadził z łona matki mojej; który mi pozwoliłeś spoczywać bezpiecznie u piersi mojej matki.

11. Od swego urodzenia byłem zdany tylko na Ciebie; z łona matki mojej Ty jesteś moim Bogiem.

12. Nie bądź daleki ode mnie, ponieważ ucisk tak blisko, a nie ma wybawcy.

13. Otoczyły mnie potężne byki, woły z Basan obległy mnie.

14. Rozdziawiły na mnie paszcze swoje, jak lew rozszarpujący i ryczący.

15. Jestem jak woda, która się rozpływa, rozbite są wszystkie moje kości; serce moje stało się jak wosk, stopniało we wnętrznościach moich.

16. Wyschła jak skorupa siła moja, i język mój przysechł do mego podniebienia, i kładziesz mnie w proch śmierci.

17. Albowiem psy mnie otoczyły; rota złoczyńców osaczyła mnie; przebili ręce moje i nogi moje.

18. Mógłbym zliczyć wszystkie swoje kości; lecz oni przyglądają mi się, lubując się moim widokiem.

19. Dzielą moje odzienie pomiędzy sobą i o szatę moją los miotają.

20. Ale Ty, Panie, nie bądź daleki ode mnie; siło moja pośpiesz mi ku pomocy.

21. Wybaw mnie od miecza duszę moją; jedynaczkę moją od przemocy psiej.

22. Wybaw mnie z paszczęki lwiej i uchroń mniej od rogów bawolich.

23. Będę obwieszczał imię Twoje braciom moim; wpośród zgromadzenia będę Cię chwalił.

24. Wy, którzy się boicie Pana, chwalcie Go; czcij Go całe nasienie Jakóbowe, i lękaj się Go całe nasienie Izraela.

25. Albowiem nie wzgardził ani nie miał wstrętu dla nędznego, i nie skrył przed nim oblicza Swego; a gdy do Niego wołał, słyszał go.

26. O Tobie śpiewać będę pieśń pochwalną w wielkim zgromadzeniu; śluby moje wypełnię przed tymi, którzy się Go boją.

27. Pokorni będą jedli i nasycą się; którzy szukają Pana, będą Go chwalili; serce wasze niech żyje na zawsze.

28. Wspomną o tym i nawrócą się do Pana wszystkie krańce ziemi, kłaniać się będą Tobie wszystkie pokolenia narodów.

29. Albowiem Pana jest królestwo i On panuje nad narodami.

30. Jemu się pokłonią wszyscy wielcy na ziemi; i upokorzą się przed Nim wszyscy w proch zstępujący, i którzy duszy swej przy życiu zachować nie mogą.

31. Nasienie ich służyć Mu będzie; opowiadać będą o Panu przyszłemu pokoleniu.

32. Przyjdą a obwieszczać będą Jego sprawiedliwość ludowi, który się narodzi, że Pan to uczynił.

Psalm 23

Pan, dobry pasterz

Psalm Dawida.

Pan jest pasterzem moim; niczego mi nie zabraknie.

2. Na niwach zielonych pasie mnie, a do wód cichych prowadzi mnie.

3. Duszę moją pokrzepia; prowadzi mnie ścieżkami sprawiedliwości dla imienia Swego:

4. I nawet gdybym chodził doliną ciemną, nie będę się bał złego; bo Ty jesteś ze mną; laska Twoja i kij Twój – te mnie pocieszają.

5. Ty zastawiasz stół przede mną przed oczyma mych wrogów; namaszczasz olejkiem głowę moją; czasza moja jest przepełniona.

6. Zaiste, dobroć i łaskawość towarzyszyć mi będą po wszystkie dni żywota mego, i będę mieszkał w domu Pańskim na zawsze.

Psalm 24

Wjazd Króla chwały.

Psalm Dawida.

Pańska jest ziemia i co ją napełnia, okrąg ziemi i jej mieszkańcy.

2. On bowiem na morzach ją ugruntował i na rzekach ją utwierdził.

3. Kto może wstąpić na górę Pańską? I kto stanie na świętym miejscu Jego?

4. Ten, kto ma niewinne ręce i czyste serce; kto nie skłania ku fałszowi duszy swojej i nie krzywoprzysięga.

5. Ten otrzyma błogosławieństwo od Pana i sprawiedliwość od Boga zbawienia swego.

6. To jest pokolenie tych, którzy do Niego dążą, którzy szukają oblicza Twego, Boże Jakóba. Sela.

7. Podnieście wy, bramy, wierzchy wasze i podnieście się wy, wrota odwieczne, aby wszedł król chwały!

8. Któż jest tym Królem chwały? Jest nim Pan mocny i możny, Pan możny w boju.

9. Podnieście wy, bramy, wierzchy wasze i podnieście się wy, wrota odwieczne, aby wszedł Król chwały!

10. Któż jest tym Królem chwały? Jest nim Pan zastępów, On jest Królem chwały. Sela.

Psalm 25

Dawida.

Do Ciebie, Panie, podnoszę duszę moją.

2. Bożę mój, Tobie ufam. Niech nie będę zawstydzony, aby się nie weselili wrogowie moi nade mną.

3. Albowiem nikt z tych, co na Ciebie ufnie oczekują, nie będzie zawstydzony; lecz zawstydzeni będą ci, którzy postępują wiarołomnie bez przyczyny.

4. Panie, oznajmij mi drogi Twoje i naucz mnie ścieżek Twoich!

5. Prowadź mnie w prawdzie Twojej i nauczaj mnie; bo Ty jesteś Bogiem zbawienia mojego; Ciebie oczekuję z ufnością przez cały dzień.

6. Wspomnij, Panie, o zmiłowaniu Twoim i o dobrotliwości Twojej, które są odwieczne.

7. Nie wspominaj grzechów młodości mojej ani moich występków; ale wspomnij o mnie według Swojej łaskawości, dla dobroci Swojej, Panie!

8. Dobry i prawy jest Pan; dlatego wskazuje grzesznikom drogę;

9. Prowadzi pokornych w prawości i naucza pokornych Swej drogi.

10. Wszystkie ścieżki Pańskie są dobrocią i prawdą dla tych, którzy strzegą przymierza Jego i świadectw Jego.

11. Dla imienia Swego, Panie, odpuść nieprawość moją, bo wielka jest.

12. Któż, więc jest mężem, co się Pana boi? Wskaże mu drogę, którą ma wybrać.

13. Dusza jego zamieszkiwać będzie w dobrym, a nasienie jego posiadać będzie ziemię.

14. Pan utrzymuje przyjaźń z tymi, którzy się go boją, i przymierze Swoje oznajmuje im.

15. Oczy moje stale zwrócone są na Pana, albowiem On wywiedzie z sieci nogi moje.

16. Zwróć się ku mnie i bądź mi łaskaw; bo jestem samotny i nędzny.

17. Udręki serca mojego rozmnożyły się; wywiedź mnie z ucisków moich.

18. Spojrzyj na nędzę moją i utrudzenie moje, i odpuść wszystkie moje grzechy.

19. Spojrzyj na wrogów moich, że ich tak wielu i jak srogo mnie nienawidzą.

20. Zachowaj duszę moją i wybaw mnie; nie daj mi być zawstydzonym, bo Tobie ufam.

21. Nienaganność i prawość niech mnie strzegą, bo ufnie oczekuję Ciebie.

22. Boże, ocal Izraela ze wszystkich jego uciśnień.

Psalm 26

Modlitwa o wybawienie niewinnego

Dawida.

Dowiedź mojej sprawiedliwości, bo chodziłem w nienaganności i polegałem na Panu, nie zachwieję się.

2. Doświadcz mnie, Panie, i wypróbuj mnie; wypław nerki moje i serce moje.

3. Albowiem dobroć Twoja jest przed oczyma mymi, i chodzę w prawdzie Twojej.

4. Nie przesiaduję z ludźmi fałszywymi i nie obcuję z podstępnymi.

5. Nienawidzę zgromadzenia złoczyńców, a nie zasiadam z bezbożnikami.

6. Umywam w niewinności ręce moje i obchodzę ołtarz Twój, Panie.

7. Aby głośno wznosić pieśń chwały, i opowiadać wszystkie cuda Twoje.

8. Panie, miłuję mieszkanie domu Twego i miejsce przebywania wspaniałości Twojej!

9. Nie zagarnij z grzesznikami duszy mojej, ani życia mego z żądnymi krwi,

10. Których ręce splamione są zbrodnią, a prawica pełna z przekupstwa.

11. Ale ja chodzę w nienaganności; ocal mnie i bądź mnie łaskaw!

12. Noga moja stoi na prawidłowej drodze; będę uwielbiał Pana w zgromadzeniach.

Psalm 27

Kto ufa Panu, nie boi się wrogów.

Dawida.

Pan jest światłem moim i zbawieniem moim; kogóżbym się miał bać? Pan jest siłą życia mego; kogóżbym się miał przerazić?

2. Gdy nacierają na mnie złoczyńcy, gnębiciele i wrogowie, aby pożreć ciało moje, potkną się i upadną.
3. Choćby rozłożyło się naprzeciw mnie wojsko, nie ulęknie się jednak serce moje; choćby przeciw mnie powstała wojna, to i wtedy będę pełen nadziei.
4. O jedno proszę Pana, do tego dążę: aby mógł mieszkać w domu Pańskim po wszystkie dni życia mego, abym przypatrywał się łasce Pańskiej i zgłębiał Go w świątyni Jego.
5. Bo On schroni mnie w dzień zły w przybytku Swoim, schroni mnie w skrytości namiotu Swego na skałę wywyższy mnie.
6. A tak wywyższona będzie głowa moja nad wrogami mymi, którzy są wokoło mnie; i wtedy będę ofiarował w namiocie Jego ofiary pochwalne, będę śpiewał i wysławiał Pana psalmami.
7. Usłysz, Panie; głośno wołam do Ciebie; bądź mi łaskaw i wysłuchaj mnie!
8. Serce moje przypomina Tobie słowa Twoje: „Szukajcie oblicza mego!" Przeto szukam, Panie, oblicza Twego.
9. Nie ukrywaj oblicza Swego przede mną i nie odrzucaj w gniewie sługi Swego; bowiem Tyś był mi pomocą. Nie pozostawiaj mnie i nie opuszczaj mnie, Boże, zbawienia mego!
10. Bo ojciec mój i matka moja opuścili mnie; wszakże Pan mnie przyjmuje.
11. Naucz mnie, Panie, drogi Swojej prowadź mnie ścieżką prostą dla wrogów moich.
12. Nie wydawaj mnie na pastwę gnębicieli moich; albowiem powstali przeciwko mnie fałszywi świadkowie i ci, co zioną gwałtem.
13. Wierzę jednak niezłomnie, że oglądać będę dobroć Pańską w ziemi żyjących.
14. Ufnie oczekuj Pana! Bądź dobrej myśli i serca odważnego, a ufnie oczekuj Pana.

Psalm 28

Modlitwa o pomoc Bożą

i dziękczynienie za Jego miłosierdzie.

Dawida.

Do Ciebie, Panie, wołam: opoko moja, nie odwróć się ode mnie w milczeniu, abym jeśli w milczeniu trwać będziesz, nie upodobnił się do zstępujących do grobu!

2. Usłysz głos błagania mojego, gdy wołam do Ciebie, gdy podnoszę ręce moje do miejsca najświętszego świątyni Twojej.

3. Nie porwij mnie z bezbożnymi i przestępcami, którzy mówią z bliźnimi swoimi przyjaźnie, a zło jest w sercach ich.

4. Oddaj im według postępowania ich i według złości uczynków ich; oddaj im według dzieła rąk ich, odpłać im według ich zasługi!

5. Albowiem nie zważają na uczynki Pańskie, ani na dzieło rąk Jego; dlatego ich zniszczy i nie odbuduje!

6. Niech będzie uwielbiony Pan, albowiem usłyszał głos błagania mego.

7. Pan jest siłą moja i tarczą moją; Jemu ufało serce moje, i doznałem pomocy; w Nim weseli się serce moje, a pieśnią moją uwielbiać Go będę.

8. Pan jest siłą ich, i zbawiennym schronieniem pomazańca Swego.

9. Wybaw lud Swój i pobłogosław dziedzictwu Swemu, paś ich i noś ich aż na wieki.

Psalm 29

Majestat Boży w burzy.

Psalm Dawida.

Oddawajcie Panu, synowie Boży, oddawajcie Panu chwałę i moc!

2. Oddawajcie Panu chwałę imienia Jego; módlcie się do Pana w ozdobie świętobliwości!

3. Głos Pański jest nad wodami, Bóg chwalebny wzbudza gromy, Pan nad wodami wielkimi.

4. Głos Pański jest potężny; głos Pański jest majestatyczny.

5. Głos Pański łamie cedry, tak, Pan łamie cedry libańskie

6. I czyni, że skaczą jak cielęta; Liban i Syrion jak młody bawół.

7. Głos Pański krzesze płomienie ogniste;

8. Głos Pański wstrząsa pustynią, Pan wstrząsa pustynią Kades;

9. Na głos Pański rodzą łanie i obnażają się lasy; a w świątyni Jego wszyscy oddają Mu cześć.

10. Pan tronował nad potopem, i tak tronować będzie jak król na wieki.

11. Pan da moc ludowi Swemu; Pan będzie błogosławił ludowi Swemu w pokoju.

Psalm 30

Pan wybawia z śmierci.

Psalm Dawida. Przy poświęceniu domu.

2. Wywyższać Cię będę, Panie, ponieważ Tyś mnie wyciągnął, a nie pozwoliłeś, aby wrogowie moi radowali się nade mną.

3. Panie, Boże mój, do Ciebie wołałem i uzdrowiłeś mnie.

4. Panie, wyprowadziłeś duszę moją z otchłani; zachowałeś mnie przy życiu wśród tych, którzy zstąpili do grobu.

5. Wysławiajcie psalmami Pana, święci Jego, a uwielbiajcie święte Jego imię.

6. Bo gniew Jego trwa mgnienie oka, ale życie całe – Jego łaskawość, z wieczora zawita płacz, a z poranku – radosne okrzyki.

7. Lecz ja rzekłem w pomyślności swojej: nigdy się nie zachwieję.

8. Albowiem Ty, Panie, z łaskawości Swojej utwierdziłeś górę moją; ale skoro ukryłeś oblicze Swoje, zatrwożyłem się.

9. Wtedy wołałem do Ciebie, Panie, i błagałem Boga mego:

10. „Co za zysk z krwi mojej, gdybym zstąpił do grobu? Czyż proch będzie Ci uwielbiał i obwieszczał prawdę Twoją?

11. Usłysz, Panie, i bądź mi łaskaw! Panie, bądź pomocnikiem moim!”

12. Tyś narzekanie moje zamienił w pląsanie; zdjąłeś ze mnie wór mój, a przepasałeś mnie radością.

13. Aby dusza moja Ciebie opiewała, a nie milczała. Panie, Boże mój, na wieki uwielbiać Cię będę.

Psalm 31

Pociecha w ciężkich czasach.

Przewodnikowi chóru. Psalm Dawida.

2. Tobie, Panie, ufam, niech nie będę zawstydzony na wieki; wybaw mnie dla sprawiedliwości Swojej!

3. Skłoń ku mnie ucho Swe, pośpiesznie wybaw mnie! Bądź mi opoką ucieczki i grodem warownym ku memu zbawieniu!

4. Bo Ty jesteś opoką moją i twierdzą moją, i dla imienia Swego zechciej mnie prowadzić i kierować.

5. Wyciągnij mnie z sieci, którą na mnie potajemnie zastawili; ponieważ jesteś obroną moją.

6. W ręce Twoje poruczam ducha mego; Tyś mnie ocalił, Panie, Bożę wierny!

7. Nienawidzisz tych, którzy czczą marne bożki; ja zaś ufam Panu!

8. Będę się weselił i radował z dobroci Twej, żeś spojrzał na nędzę moją i wniknąłeś w uciśnienie duszy mojej.

9. I nie wydałeś mnie w ręce wroga mego, ale postawiłeś nogi moje na wolnej przestrzeni.

10. Bądź mi łaskaw, Panie, bo jestem w uciśnieniu; zaćmiło się ze zgryzoty oko moje, dusza moja i ciało moje.

11. Bo przez żałość wyniszcza się życie moje, a lata moje od wzdychania; zachwiała się siła moja przez nieprawość moją, a kości moja uschły.

12. Dla wszystkich gnębicieli moich stałem się pohańbieniem, a najwięcej dla sąsiadów moich, postrachem

znajomym moim; ci, którzy mnie widzą na ulicy, uciekają przede mną.

13. Zapomniany jestem w sercach jako umarły; stałem się jako naczynie stłuczone.

14. Słyszałem obmowę wielu, zewsząd przerażenie; gdy się między sobą naradzają przeciwko mnie,

zamyślili odebrać mi życie.

15. Ale ja w Tobie mam nadzieję, Panie, mówię: „Ty jesteś Bogiem moim!”

16. W rękach Twoich są losy moje; wybaw mnie z ręki wrogów moich i od moich prześladowców!

17. Niech oblicze Twoje jaśnieje nad sługą Twoim, wybaw mnie przez dobroć Twoją.

18. Panie, niech nie będę zawstydzony, ponieważ Cię wzywam. Niech będę zawstydzeni bezbożni i

zamilkną w otchłani.

19. Niech zaniemieją wargi kłamliwe, które bezczelnie mówią przeciwko sprawiedliwemu w pysze i ze wzgardą.
20. Jakaż wielka jest dobroć Twoja, którą zachowujesz dla tych, co się Ciebie boją i którą okazujesz tym, co Tobie ufają wobec synów ludzkich!
21. Ty ukrywasz ich w skrytości świątyni Twojej przed spiskami ludzkimi; Ty skrywasz ich w namiocie przed swarliwymi językami.
22. Uwielbiony niech będzie Pan, bo cudownie okazał mi dobroć Swoją w mieście obronnym.
23. Jam rzekł był w trwodze mojej: „Odrzucony jestem od oczu Twych!” Jednak usłyszałeś głoś błagania mego, gdym wołał do Ciebie.
24. Miłujcie Pana, wszyscy święci Jego! Pan strzeże wiernych, a oddaje sowicie temu, kto pysznie postępuje.
25. Bądźcie dobrej myśli i serca odważnego, wszyscy, którzy ufnie oczekujecie Pana!

Psalm 32

Błogi stan pokutującego

i ułaskawionego grzesznika.

Pouczenie Dawida.

Szczęsny ten, któremu odpuszczono występek, którego zakryty jest grzech!

2. Szczęsny człowiek, któremu nie poczytuje Pan nieprawości, a w którego duchu nie ma obłudy!

3. Bo gdy milczałem, usychały kości moje od codziennego jęku mego.

4. Bo we dnie i w nocy ciążyła na mnie ręka Twoja, że soki życia mego uschły, jakby od posuchy letniej.

Sela.

5. Tedy oznajmiłem Ci grzech mój i nie skrywałem nieprawości mojej. Rzekłem: „Wyznam występek mój

Panu”. Wtedy odpuściłeś mi nieprawość grzechu mego. Sela.

6. Dlatego niech się modli do Ciebie każdy pobożny, póki możesz być znaleziony, a choć wtedy wzbiorą powodzie wód wielkich, jego nie dosięgną.

7. Ty jesteś schronieniem moim; od uciśnienia zachowujesz mnie, radosnymi okrzykami wybawienia otaczasz mnie. Sela.

8. „Chcę cię pouczać i wskazywać drogę, po której masz chodzić; oczyma mymi kierować tobą będę.

9. Nie bądźcie jak koń i muł, które rozumu nie mają, których uzdą i wędzidłem, ozdobą ich, kiełznać musisz, bo nie zbliżą się do ciebie”.

10. Wiele bólu ma bezbożny; ale kto ufa Panu, tego dobrocią otoczy.

11. Radujcie się w Panu i weselcie się, sprawiedliwi, a wykrzykujcie z radością wszyscy szczerego serca.

Psalm 33

Chwała wszechmocnemu Bogu.

Radośnie wykrzykujcie Panu, sprawiedliwi! Szczerym przystoi pieśń chwały.

2. Uwielbiajcie Pana z lutnią, śpiewajcie Mu przy harfie dziesięciostrunnej.

3. Śpiewajcie Mu nową pieśń; grajcie Mu dobrze z radosnym wykrzykiwaniem.

4. Albowiem prawe jest słowo Pana, a we wszystkich dziełach Swoich jest wierny.

5. Miłuje sprawiedliwość i prawo. Pełna jest ziemia dobroci Pańskiej.

6. Niebiosa są uczynione słowem Pańskim, a całe zastępy ich tchnieniem ust Jego.

7. Zbiera wody jak w stogi i kładzie głębiny do zbiorników.

8. Niech się boi Pana cała ziemia, niech się Jego lękają wszyscy mieszkańcy okręgu ziemi.

9. Albowiem On rzekł i stało się; rozkazał i stanęło.

10. Pan niweczy postanowienia narodów i udaremnia zamysły ludów.

11. Ale postanowienie Pańskie trwa na wieki, a zamysły serca Jego od pokolenia do pokolenia.

12. Szczęsny naród, którego Bogiem jest Pan; lud, który obrał Sobie za dziedzictwo.

13. Pan patrzy z nieba i widzi wszystkich synów ludzkich.

14. Z miejsca mieszkania Swego spogląda na wszystkich mieszkańców ziemi;

15. On, który utworzył serce każdego z nich. Ten zważa na wszystkie czyny ich.

16. Król nie bywa wybawiony przez wielkość wojska swego; mocarz nie będzie uwolniony przez wielkość siły swojej.

17. Zwodny jest koń ku wybawieniu i nie wybawia wielką siłą swą.

18. Oto oko Pańskie nad tymi, którzy się Go boją, nad tymi, którzy ufnie oczekują dobroci Jego.

19. Aby wybawił od śmierci duszę ich i zachował ich przy życiu w czasie klęski głodowej.

20. Dusza nasza oczekuje Pana; On jest pomocą naszą i tarczą naszą.

21. Zaiste w Nim radować się będzie serce nasze, bo świętemu imieniowi Jego ufamy.

22. Dobroć Twoja, Panie, niech będzie nad nami, jak ufnie oczekiwaliśmy Ciebie.

Psalm 34

Pan wybawia pokornych a wytępia złych.

Psalm Dawida, kiedy udawał obłąkanego przed Abimelechem, który go odpędził, i odszedł.

2. Będę uwielbiał Pana w każdy czas; chwała Jego niech zawsze będzie w ustach moich.

3. Niech się chlubi Panem dusza moja; usłyszą to pokorni i rozradują się:

4. Uwielbiajcie Pana ze mną, a wywyższajmy wspólnie imię Jego!

5. Gdy szukałem Pana, odpowiedział mi i wybawił mnie ze wszystkich trwóg moich,

6. Którzy na Niego spoglądają, promienieją, a oblicza ich nie zawstydzą się.

7. Gdy ten nędzny wołał, wysłuchał go Pan, i wybawił go ze wszystkich uciśnień jego.

8. Anioł Pański zatacza obóz dokoła tych, którzy się Go boją, i uwalnia ich.

9. Skosztujcież i zobaczcie, jak dobrotliwy jest Pan! Szczęsny człowiek, który Mu ufa.

10. Bójcie się Pana, święci Jego; bo nie mają niedostatku, którzy się Go boją.

11. Lwięta cierpią niedostatek i głód; ale tym, co szukają Pana, nie zabraknie niczego dobrego.

12. Pójdźcież, synowie, słuchajcie mnie; nauczę was bojaźni Pańskiej.

13. Któż jest, kto pragnie długiego życia, i życzy sobie wiele dni, by doświadczyć dobra?

14. Strzeż języka twego od złego a warg twych, aby nie mówiły obłudy.

15. Odstąp od złego i czyń dobrze; szukaj pokoju i ścigaj go.

16. Oczy Pańskie zwrócone są na sprawiedliwych, a uczy Jego ku wołaniu ich.

17. Ale oblicze Jego jest przeciwko tym, którzy czynią zło, aby wytępić z ziemi pamięć ich.

18. Gdy tamci wołają, Pan ich wysłuchuje i ze wszystkich uciśnień ich wybawia ich.

19. Bliski jest Pan tym, którzy są skruszonego serca, i ratuje tych, którzy są przybitego ducha.

20. Liczne są przeciwności sprawiedliwego; ale z tego wszystkiego wybawia go Pan.

21. On strzeże wszystkich kości jego, aby ani jedna z nich nie była złamana.

22. Bezbożnika zabije zło, a ci, co nienawidzą sprawiedliwego, muszą odpokutować.

23. Pan ocala duszę sług Swoich, a wszyscy ci, którzy Jemu ufają, nie będą pokutowali.

Psalm 35

Modlitwa o wybawienie od wrogów.

Psalm Dawida.

Panie, spieraj się z tymi, którzy się ze mną spierają; walcz przeciwko tym, którzy mnie zwalczają.

2. Chwyć puklerz i tarczę, a powstań mi ku pomocy.

3. Dobądź dzidy i toporu przeciwko prześladowcom moim. Mów do duszy mojej: Jesteś wybawieniem twoim!

4. Niech będą zawstydzeni i pohańbieni ci, którzy czyhają na życie moje; niech będą zmuszeni do ucieczki i zawstydzeni ci, którzy knują zło przeciwko mnie.

5. Niech będą jak plewy przed wiatrem, i anioł Pański niechaj ich rozpędzi.

6. Niechaj będzie droga ich ciemna i śliska, i anioł Pański niech ich prześladuje.

7. Albowiem bez przyczyny zastawili na mnie potajemnie sieć swoją i bez przyczyny dół wykopali duszy mojej.

8. Niechaj przyjdzie na niego niespodzianie zguba, a sieć, którą zastawił potajemnie, niech ułowi jego samego; na zgubę niechaj tam wpadnie.

9. Ale dusza moja weselić się będzie w Panu i radować się w zbawieniu Jego.

10. Wszystkie kości moje powiedzą: Panie! Któż jest równy Tobie? Który wybawia nędznego od silniejszego od niego, a nędznego i ubogiego od tego, który go ograbia.

11. Powstają niesprawiedliwi świadkowie; o czym nie wiem, pytają się mnie.

12. Oddają mi złem za dobre; osierocona jest dusza moja.

13. Ja zaś, gdy oni chorowali, odziałem się w wór; umartwiałem postem duszę moją; a modliłem się ze schyloną głową.

14. Chodziłem, jak gdyby był mi on przyjacielem i bratem; byłem przybity jak ten, kto jest w żałobie po matce swojej.

15. Lecz oni radowali się z upadku mego i zbierali się; zbierali się przeciwko mnie lżyciele i tacy, których nie znałem; bluźnili a nie przestawali.

16. Podobnie jak niegodziwe pasożyty szydzą i zgrzytają zębami nade mną;

17. Anie, jak długo na to patrzeć będziesz? Uwolnij duszę moją od ryku ich, od lwiąt jedynaczkę moją!

18. Będę Cię uwielbiał w zgromadzeniu wielkim, między licznym ludem będę Cię chwalił.

19. Nie dozwól, by się nade mną radowali, którzy bez powodu mi są wrogami i nie mrugali oczyma, którzy mnie bez przyczyny nienawidzą!

20. Albowiem nie mówią o pokoju, lecz zmyślają oszczerstwa na spokojnych w kraju.

21. Rozdziawiają szeroko gębę przeciwko mnie, mówiąc: „Ha, ha, ha, ha! Oko nasze to widziało!”

22. Tyś widział to, Panie, nie milczże! Panie, nie bądź daleki ode mnie!

23. Obudźże się, i zbudź się, Boże mój i Panie dla prawa mego i dla sprawy mojej:

24. Wywiedź prawo moje według sprawiedliwości Twojej, Panie, Boże mój, aby się nie radowali nade mną.

25. Nie dozwól im mówić w sercach swoich: „ha, ha, tegośmy chcieli". Nie dozwól im mówić: „Pożarliśmy go".

26. Niech będą pohańbieni i zawstydzeni wszyscy, którzy radują się z mego nieszczęścia; niech będą odziani wstydem i hańbą, którzy się wynoszą nade mną.

27. Niech wykrzykują i radują się wszyscy, którzy mają upodobanie w sprawiedliwości mojej, a dozwól im

mówić ustawicznie: Niech będzie wywyższony Pan, który ma upodobanie w pomyślności sługi Swego.

28. I język mój będzie mówił o sprawiedliwości Twojej i o chwale Twojej zawsze.

Psalm 36

Chwała miłosierdziu Bożemu.

Przewodnikowi chóru. Od Dawida, sługi Pańskiego.

2. Występek bezbożnego mówi we wnętrzu serca mego; nie ma bojaźni Bożej przed oczyma jego.

3. Ono pochlebia mu we własnych oczach jego, osiągnąć nieprawość swoją, wykonać nienawiść.

4. Słowami ust są przestępstwo o obłuda, przestał być rozsądnym, by czynić dobrze.

5. Przestępstwo knuje na łożu swoim; staje na drodze, która nie jest dobra; zła się nie brzydzi.

6. Panie, dobroć Twoja sięga nieba, a wierność Twoja aż po obłoki!

7. Sprawiedliwość Twoja jest jak góry Boże; sądy Twoje jako głębokość wielka; ludzi i trzody wybawiasz Ty, Panie!

8. Jak kosztowna dobroć Twoja, o Boże! Że synowie ludzcy znajdują schronienie w cieniu skrzydeł Twoich!

9. Będą nasyceni hojnymi darami domu Twego, a strumieniem rozkoszy Twojej napoisz ich.

10. Albowiem u Ciebie jest źródło żywota, a w światłości Twojej ujrzymy światłość.

11. Niech dobroć Twoja trwa nad tymi, co Ciebie znają, a sprawiedliwość Twa nad szczerymi sercem.

12. Niech noga pysznych mnie nie dosięgnie, a ręka bezbożnych niech mnie nie przepędzi.

13. Tam upadli, którzy czynili przestępstwo; zostali obaleni i nie mogli powstać.

Psalm 37

Triumf bogobojnych.

Dawida.

Nie wpadaj w gniew nad złoczyńcami; nie zazdrość czyniącym nieprawość!

2. Bo jak trawa prędko uschną i jak zioła zielone powiędną.

3. Ufaj Panu i czyń dobrze; mieszkaj w kraju i postępuj wiernie.

4. Rozkoszuj się Panem; a da ci prośby serca twego.

5. Poruczaj Panu drogę swoją i ufaj MU, a On będzie działał.

6. I wyprowadzi sprawiedliwość twoją jako światło i prawo twoje jako południe.

7. Spokojnie ufaj Panu i ufnie oczekuj na Niego; nie wpadaj w gniew nad tymi, komu się udaje droga jego, nad mężem, który wykonuje złe zamysły.

8. Zaprzestań gniewu i zaniechaj zapalczywości; nie wpadaj w gniew! To prowadzi tylko do zła.

9. Albowiem złoczyńcy będą wytępieni; lecz ci, co mają nadzieję w Panu, będą posiadali ziemie.

10. I tylko jeszcze chwilka, bezbożnika nie będzie; i jeżeli oglądać się będziesz za miejscem jego, to już go nie ma.

11. Ale pokorni posiadać będą ziemie i pełnią pomyślności rozkoszować się będą.

12. Bezbożny knuje zło przeciwko sprawiedliwemu i zgrzyta na niego zębami swymi;

13. Ale Pan śmieje się z niego, gdyż widzi, że nadchodzi dzień jego.

14. Bezbożni dobyli miecza swego i naciągnęli swój łuk, aby obalić nędznego i ubogiego, aby

wymordować tych, którzy chodzą prawą drogą.

15. Miecz ich przeniknie własne ich serce, a łuki ich będą połamane.

16. To trochę, co ma sprawiedliwy, lepsze jest niż obfitość wielu bezbożnych.

17. Albowiem ramiona bezbożnych będą złamane; ale sprawiedliwych wspiera Pan.

18. Pan zna dni nienagannych, i dziedzictwo ich trwać będzie na wieki.

19. Nie będą zawstydzeni w zły czas, lecz będą mieli pod dostatkiem podczas klęski głodowej.

20. Bowiem bezbożni poginą; wrogowie Pańscy przeminą jak przepych pastwisk, znikają jak dym.

21. Bezbożny pożycza i nie zwraca; lecz sprawiedliwy jest miłosierny i daje.

22. Bo błogosławieni przez Niego posiadać będą ziemie, ale przeklęci przez Niego będą wytępieni.

23. Przez Pan będą utwierdzone kroki męża, gdy droga jego podoba Mu się.

24. Gdy potknie się, nie upadnie, ponieważ Pan wspiera rękę jego.

25. Byłem młody i zestarzałem się, a nigdy nie widziałem sprawiedliwego opuszczonego, ani potomstwa jego żebrzącego chleba.

26. On jest zawsze miłosierny i chętnie pożycza, i potomstwo jego jest błogosławieństwem.

27. Odstąp od złego i czyń dobrze, a pozostaniesz na wieki.

28. Gdyż Pan miłuje prawo i nie opuści pobożnych swoich; na wieki będą zachowani; ale nasienie bezbożnych będzie wytępione.

29. Sprawiedliwi posiadać będą ziemie i będą w niej mieszkali na zawsze.

30. Usta sprawiedliwego mówią mądrość, a język jego wypowiada prawość.

31. Zakon Boga jego jest w sercu jego; kroki jego nie chwieją się.

32. Bezbożny czyha na sprawiedliwego i szuka jakby go zabić.

33. Ale Pan nie pozostawi go w ręce jego i nie potępi go, gdy będzie osądzony.

34. Ufnie oczekuj Pana i strzeż drogi jego, a On cię wywyższy; abyś posiadł ziemie i oglądał wytępienie bezbożnych.

35. Widziałem bezbożnika potężnego, rozszerzał się jak dziko rosnące i zieleniejące drzewo.

36. Ale gdy się koło niego przechodziło, nie było go; szukałem go, i nie był znaleziony.

37. Zważaj na niewinnego i przepatrz się szczeremu; bo dla męża pokoju jest przyszłość.

38. Ale występcy będą wytraceni pospołu; a będzie odcięta przyszłość bezbożnych.

39. Ale zbawienie sprawiedliwych jest od Pana, On jest ich siłą czasu uciśnienia.

40. Pan pomaga im i wybawia ich; wybawi ich od bezbożnych i da im zbawienie, ponieważ ufają Mu.

Psalm 38

Modlitwa w ciężkim utrapieniu.

Psalm Dawida. Ku rozpamiętywaniu.

2. Panie, nie karz mnie w gniewie Swoim, i nie smagaj mnie w zapalczywości Twojej.

3. Albowiem strzały Twoje utkwiły we mnie, i ręka Twoja opuściła się na mnie.

4. Nie ma nic zdrowego na ciele moim dla gniewu Twego, nie ma pokoju w kościach moich z powodu grzechu mego.

5. Bo nieprawości moje przewyższyły głowę moją; jako ciężkie brzemię za ciężkie stały się dla mnie.

6. Cuchną i ropieją rany moje z powodu głupoty mojej.

7. Jestem pochylony, nadmiernie upokorzony; przez cały dzień chodzę w żałobie.

8. Bo biodra moje pełne są zapalenia i nie ma nic zdrowego na ciele moim,

9. Jestem omdlały i nadmiernie rozbity. Wyję od jęków serca mego.

10. Panie, przed Tobą są wszystkie pragnienia moje, a wzdychanie moje przed Tobą nie jest skryte.

11. Serce moje kołace, opuściła mnie siła moja, i światła oczu moich, jego również nie ma u mnie.

12. Mili moi i towarzysze moi stoją z daleka wobec plagi mojej, a krewni moi stoją w oddali.

13. Ci, co czyhają na życie moje, zastawiają mi sidła, a którzy szukają nieszczęścia mego, mówią o zgubie mojej i zmyślają zdradę cały dzień.

14. Lecz ja jako głuchy nie słyszy, i jestem jako niemy, który ust swoich nie otwiera.

15. Jestem jako mąż, który nie słyszy, i nie ma sprzeciwu w ustach swoich.

16. Albowiem Ciebie, Panie, ufnie oczekuję; Ty odpowiesz, Panie, Boże mój.

17. Mówiłem: niech się nie radują nade mną! Gdy chwieje się noga moja, niech nie wynoszą się nade mnie.

18. Bo bliski jestem upadku, a ból mój stale jest przede mną.

19. Albowiem oznajmiam nieprawość moją i strapiony jestem dla grzechu mego.

20. Ale wrogowie moi żyją, są silni; i wielu jest tych, którzy mnie bez przyczyny nienawidzą.

21. Którzy mnie złem za dobre odpłacają, napastują mnie za to, że ścigam dobro.

22. Nie opuść mnie, Panie, Boże mój, nie bądź daleki ode mnie!

23. Pośpiesz ku mej pomocy, Panie, Zbawienie moje!

Psalm 39

Skarga i modlitwa w cierpieniu.

Przewodnikowi chóru, Jedutunowi. Psalm Dawida.

2. Rzekłem: chcę strzec dróg moich, abym nie grzeszył językiem swoim; chcę założyć ustom moim wędzidło, póki bezbożny jeszcze jest przede mną.

3. Zaniemiałem zupełnie, milczałem nawet o dobrym, ale ból mój się wzmagał.

4. Rozpaliło się serce moje w wnętrzu moim, przy rozmyślaniu moim rozżarzył się ogień, że musiałem mówić językiem swoim:

5. Panie, oznajmij mi kres mój i jaki jest wymiar dni moich, abym wiedział jak jestem znikomy.

6. Oto na szerokość kilku dłoni wymierzyłeś dni moje, a wiek mój jest jako nic przed Tobą. Zaiste, tylko tchnieniem jest każdy człowiek, choć pewnie stoi! Sela.

7. Jak cień porusza się człowiek; na próżno wiele się niepokoi; gromadzi a nie wie, kto to dostanie.

8. A więc, Panie, czegóż oczekuję z ufnością? Moje nadzieja jest w Tobie.

9. Wybaw mnie ze wszystkich moich występków. Nie dozwól mi być pohańbieniem głupiemu.

10. Zaniemiałem i nie otwieram ust moich; bo Ty to uczyniłeś.

11. Oddal ode mnie plagę Twoją; bo od uderzenia ręki Twojej ginę.

12. Skoro karzesz człowieka smaganiem za nieprawości jego, wtedy Ty jak mól czynisz, że przemija jego piękność. Zaiste, tylko tchnieniem jest każdy człowiek. Sela.

13. Słuchaj, Panie, modlitwę moją, a wołanie moje przyjmij w uszy swoje; nie milcz na łzy moje, bo jestem pielgrzymem u Ciebie i przychodniem, jak wszyscy moi ojcowie.

1. Odwróć oko Swoje ode mnie, abym się pokrzepił, zanim odejdę, a więcej mnie nie będzie.

Psalm 40

Dziękczynna ofiara wybawionego.

Psalm mesjanistyczny.

Przewodnikowi chóru. Psalm Dawida.

2. Tęsknie wyczekiwałem Pana: a skłonił się ku mnie i usłyszał wołanie moje,

3. I wyciągnął mnie z dołu zatracenia i błotnistego trzęsawiska, i postawił nogi moje na skale, utwierdził kroki moje;

4. I włożył mi w usta moje pieśń nową, pieśń pochwalną Bogu naszemu. Wielu to ujrzy i ulękną się i zaufają Panu.

5. Szczęsny mąż, który w Panu ma ucieczkę swoją, a nie zwraca się do dumnych i do tych, co zbaczają ku kłamstwu.

6. Panie, Boże mój, liczne są cuda Twoje, któreś uczynił, i zamiary, któreś względem nas okazał; Tobie nie ma podobnego!

7. Ofiar śniednych i suchych nie pragniesz; ale uszy mi ukształtowałeś. Ofiar całopalnych i za grzech nie żądałeś.

8. Wtedy rzekłem: Oto przychodzę; w zwoju książkowym napisano o mnie.

9. Wolę Twoją wykonać, Boże mój, pragnę, a zakon Twój jest w sercu moim.

10. Obwieszczałem sprawiedliwość Twoją w zgromadzeniu wielkim; oto nie hamowałem warg moich, sam to wiesz, Panie!

11. Sprawiedliwości Twojej nie skryłem w sercu moim; o prawdzie Twojej i o zbawieniu Twoim mówiłem;

nie taiłem dobroci Twojej i wierności Twojej przed wielki zgromadzeniem.

12. Ale Ty, Panie, nie powściągaj ode mnie zmiłowania Twego, dobroć Twoja i prawda Twoja niech mnie zawsze strzegą.

13. Albowiem cierpienia bez liku otoczyły mnie; doścignęły mnie nieprawości moje, których objąć wzrokiem nie mogę; liczniejsze są niż włosy głowy mojej, a odwaga moja opuściła mnie.

14. Niech Ci się podoba, Panie, zbawić mnie; pośpiesz mi, Panie, ku pomocy!

15. Niech będą zawstydzeni i pokryci sromota społem; którzy czyhają na życie moje, aby je zagarnąć; niechże się cofną i pohańbieni będą, którzy życzą mi nieszczęścia!

16. Niech będą przerażeni z pohańbienia własnego, którzy mówią o mnie: Ha, ha, ha, ha!

17. Dozwól radować się i weselić w Tobie wszystkim, którzy Cię szukają; którzy miłują zbawienie Twoje, niech zawsze mówią: Wywyższony jest Pan!

18. Choć jestem nędzny i ubogi, Pan o mnie pamięta. Pomocą moją i zbawieniem moim jesteś Ty, Boże mój, nie zwlekaj!

Psalm 41

Modlitwa w chorobie i

udręczeniu przez wrogów.

Przewodnikowi chóru. Psalm Dawida.

2. Szczęsny ten, który ma baczenie na ubogiego! Tego Pan wybawi w dniu nieszczęścia.

3. Pan go strzec będzie i zachowa go przy życiu; szczęśliwy będzie na ziemi i nie wydasz go na pastwę wrogów jego.

4. Pan go pokrzepi na łożu niemocy jego; leżenie jego odmienisz w chorobie jego.

5. Rzekłem: Panie, bądź mi łaskaw; uzdrów duszę moją, bo przeciwko Tobie zgrzeszyłem.

6. Wrogowie moi życzą mi zła: „Kiedyż on umrze i zaginie imię jego?”

7. A jeśli który przyjdzie, aby mnie odwiedzić, mówi fałsz; serce jego zgromadza oszczerstwo, wychodzi i omawia to.

8. Wszyscy, którzy mnie nienawidzą, szepcą o mnie między sobą, zło zamyślają przeciwko mnie:

9. „Wyrok zniszczenia przylgnął do niego, a skoro leży więcej nie powstanie”.

10. Nawet przyjaciel mój, któremu ufałem, który chleb mój jadał, podniósł piętę przeciwko mnie.

11. Ale Ty, Panie, bądź mi łaskaw i podnieś mnie, abym im odpłacił.

12. Z tego poznam, że masz upodobanie we mnie, jeśli wróg mój nie będzie tryumfował nade mną.

13. Ty zaś, mnie podtrzymujesz dla nienaganności mojej i postawisz mnie przed obliczem Twoim na wieki.

14. Uwielbiany niech będzie Pan, Bóg Izraelski, na wieki wieków! Amen. Amen.

Psalm 42

Tęsknota za Bogiem

Przewodnikowi chóru. Pouczenie. Synów Koracha.

2. Jako jeleń, który łaknie do strumieni wód, tak dusza moja łaknie do Ciebie, o Boże!

3. Pragnie dusza moja do Boga, do Boga żywego: kiedyż przyjdę a ukażę się przed obliczem Bożym?

4. Łzy moje stały mi się pokarmem dniem i nocą; gdyż codziennie mi mówią: „Gdzież jest Bóg twój?”

5. O tym wspominam i wylewam w sobie duszę moją, jak pielgrzymowałem w tłumie narodu, podążałem z nimi do domu Bożego, z radosnymi okrzykami chwały wśród mnóstwa świętujących.

6. Czemu się smucisz, duszo moja, i jesteś zatrwożona we mnie? Ufnie wyczekuj Boga! Albowiem jeszcze dziękować Mu będę, Jemu, zbawienie memu i Bogu mojemu.

7. Dusza moja smuci się we mnie; dlatego wspominam Ciebie z ziemi Jordańskiej i szczytów Hermonu, z góry Mizar.

8. Jedna głębia woła do drugiej przy szumie wodospadów Twoich; wszystkie Twoje bałwany i fale przeszły nade mną.

9. We dnie okaże mi Pan łaskę Swoją, a w nocy będzie ze mną pieśń Jego, modlitwa do Boga życia mego.

10. Powiem Bogu, opoce mojej: Dlaczego mnie zapomniałeś? Dlaczego smutny chodzę pod uciskiem wroga?

11. Jest jak potrzaskanie kości moich, gdy moi gnębiciele szydzą ze mnie i codziennie do mnie mówią: „Gdzież jest twój Bóg?”

12. Czemu się smucisz, duszo moja, i jesteś zatrwożona we mnie? Ufnie wyczekuj Boga, albowiem jeszcze dziękować Mu będę, Jemu, zbawieniu memu i Bogu memu.

Psalm 43

Modlitwa o wybawienie od niesprawiedliwego i fałszywego człowieka.

Wywiedź prawo moje, Boże, i prowadź sprawę moją przeciwko niemiłosiernemu narodowi; od ludzi obłudnych i nieprawych wybaw mnie!

2. Bo Ty jesteś Bogiem siły mojej. Czemu mnie odrzuciłeś? Czemu smutny chodzę, gdy mnie uciska wróg?

3. Ześlij światło Twoje i prawdę Twoją, niech mnie poprowadzą i doprowadzą do Twojej świętej góry i do mieszkań Twoich.

4. Abym mógł przystąpić do ołtarza Bożego, do Boga, który jest moją radością i rozkoszą, i uwielbiać Cię będę na lutni, o Boże, Boże mój!

5. Czemu się smucisz, duszo moja i jesteś zatrwożona we mnie? Ufnie wyczekuj Boga, albowiem jeszcze dziękować Mu będę, Jemu, zbawieniu memu i Bogu memu.

Psalm 43

Bez pomocy Bożej nie ma zwycięstwa.

Przewodnikowi chóru. Pouczenie. Synów Koracha.

2. Boże, uszyma naszymi słyszeliśmy, ojcowie nasi opowiadali nam o wielkich czynach, któreś wykonał za ich czasów, za dni starożytnych.

3. Tyś ręką Swoją wypędził narody, a ich na to miejsce wszczepiłeś; wytraciłeś ludy, ale ich rozkrzewiłeś.

4. Bo nie przez miecz swój objęli w posiadanie ziemię, i nie ramię ich wybawiło ich, ale Twoja prawica, Twoje ramię i światło oblicza Twojego; ponieważ miałeś upodobanie w nich.

5. Ty sam jesteś królem moim, o Boże! Zarządź wybawienie Jakóbowi.

6. Przez Ciebie gnębicieli naszych obalimy; w imieniu Twoim zdepczemy przeciwników naszych.

7. Bo nie polegam na łuku swoim, a miecz mój nie może mnie wybawić.

8. Lecz Ty wybawiasz nas od gnębicieli naszych i zawstydzasz tych, którzy nas nienawidzą.

9. Bogiem chlubimy się codziennie i uwielbiamy na wieki imię Twoje. Sela.

10. A jednak odrzuciłeś i pohańbiłeś nas i nie wyruszyłeś z wojskami naszymi.

11. Dozwoliłeś nam się cofać przed gnębicielem, a którzy nas nienawidzą, ograbili nas.

12. Wydałeś nas jako owce na rzeź, a między narody rozproszyłeś nas.

13. Sprzedałeś lud Swój za bezcen, a nie podniosłeś ceny ich.

14. Uczyniłeś nas pohańbieniem sąsiadom naszym, na szyderstwo i obelgę tym, którzy nas otaczają.

15. Uczyniłeś nas przysłowiem wśród narodów, i że ludy głową nad nami potrząsają.

16. Codziennie hańba moja jest przede mną, a wstyd pokrywa twarz moją.

17. Z powodu głosu lżyciela i bluźniercy, z powodu wroga i żądnego zemsty.

18. To wszystko przyszło na nas; a jednak Ciebie nie zapomnieliśmy i nie złamaliśmy przymierza Twego.

19. Nie odstąpiło od Ciebie serce nasze, ani kroki nasze nie zboczyły od ścieżki Twojej,

20. Chociaż zmiażdżyłeś nas na miejscu szakali i okryłeś nas cieniem śmierci.

21. Gdybyśmy byli zapomnieli imienia Boga naszego i wynosili ręce nasze do boga cudzego;

22. Czyżby Bóg tego nie zbadał? Przecież On zna tajemnice serca.

23. Bo za Ciebie zabijani jesteśmy przez cały dzień i uważani za owce, na rzeź przeznaczone.

24. Obudź się, Panie! Dlaczego śpisz? Obudź się, nie odrzucaj nas na wieki.

25. Dlaczego oblicze Twoje ukrywasz, zapominasz o nędzy naszej i o ucisku naszym?

26. Powstańże nam na pomoc, a ocal nas dla dobroci Twojej!

Psalm 45

Pieśń pochwalna Pomazańcowi Bożemu

i Jego oblubienicy.

Przewodnikowi chóru. Synów Koracha. Na „Lilje". Pouczenie. Pieśń miłości.

2. Serce moje układa wdzięczną pieśń; co ja mówię, przeznaczone jest dla Króla; język mój jest rylcem wprawnego pisarza.

3. Tyś piękniejszy niż synowie ludzcy, rozlał się wdzięk po wargach Twoich; dlatego Bóg Ciebie pobłogosławił na wieki.

4. Przypasz do biódr miecz Swój Ty, Bohaterze, Swoją ozdobę i Swój majestat.

5. I w majestacie Swoim wyrusz szczęśliwie w sprawie prawdy, pokory i sprawiedliwości, a strasznych czynów nauczy Cię prawica Twoja.

6. Strzały Twoje są ostre; ludy padają przed Tobą; przenikają w serce wrogów Króla.

7. Tron Twój, o Boże, pozostaje na wieki i na zawsze; berło Twego królestwa jest berłem prawości.

8. Miłujesz sprawiedliwość, a nienawidzisz bezbożność; dlatego namaścił Cię Bóg, Twój Bóg, olejkiem

radości więcej, niż towarzyszy Twoich.

9. Mirrą, aloesem i kasją są wszystkie szaty Twoje; a z pałaców z kości słoniowej rozwesela Ciebie gra na strunach.

10. Córki królewskie są między Twoimi oblubienicami; małżonka Twoja stoi po prawicy Twojej w złocie z Ofir.

11. Słuchaj, córko, spojrzyj i nakłoń ucho swoje; zapomnij o ludzie swoim i domu ojca swego;

12. I zapragnie Król piękności twojej, albowiem On jest Panem twoim, więc oddaj Mu hołd.

13. I córka Tyru, najbogatsi z ludzi z darami ubiegać się będą o łaskę Twoją.

14. Zaprawdę wspaniała jest córka królewska, która jest wewnątrz; a szaty jej przetykane są złotem.

15. W odzieniu wzorzyście dzianym zostaje przyprowadzona do króla; panny za nią, towarzyszki jej, zostają przyprowadzone do Ciebie.

16. Prowadzą je z weselem i radosnym wykrzykiwaniem, i wchodzą do pałacu królewskiego.

17. Na miejscu ojców twoich będą synowie twoi, których pozostawisz za książąt w całej krainie.

18. Uczynię, by pamiętano o imieniu Twoi od pokolenia do pokolenia; dlatego narody wysławiać Cię będą zawsze i na wieki.

Psalm 46

Warownym grodem jest nasz Bóg.

Przewodnikowi chóru. Korachitów. Na sopran. Pieśń.

2. Bóg jest naszą ucieczką i siłą naszą, wielce wypróbowaną pomocą w uciskach.

3. Dlatego się bać nie będziemy, choćby się ziemia poruszyła, a góry pogrążyły się w środku morza.

4. Choćby zaszumiały i wzburzyły się wody jego, i zadrżały góry od wzburzenia jego. Sela.

5. Oto strumień: potoki jego rozweselają miasto Boże, święte mieszkanie Najwyższego.

6. Bóg jest w pośrodku jego; nie zachwieje się; Bóg pomagać mu będzie, skoro zaświata poranek.

7. Wzburzyły się narody; zachwiały się królestwa; odezwał się głosem Swoim: wtedy rozstąpiła się ziemia.

8. Pan zastępów jest z nami; warownym zamkiem jest nam Bóg Jakóba. Sela.

9. Pójdźcie i oglądajcie wielkie dzieła Pana, który uczynił spustoszenia na ziemi;

10. Który uśmierza wojny aż po krańce ziemi, łuk łamie i dzidy kruszy, wozy pali ogniem.

11. Zaniechajcie tego a poznajcie, żem Ja Bóg; będę wywyższony między narodami, będę wywyższony na całej ziemi.

12. Pan zastępów jest z nami; warownym zamkiem jest na Bóg Jakóba. Sela.

Psalm 47

Bóg jest królem naszym.

Przewodnikowi chóru. Psalm synów Koracha.

2. Klaskajcie w dłonie wszystkie ludy! Wykrzykujcie Bogu głośnym okrzykiem radości!

3. Bo Pan najwyższy jest straszny, jest Królem wielkim nad całą ziemią.

4. Poddał nam ludy, a narody pod nogi nasze.

5. Obrał nam dziedzictwo nasze, chlubę Jakóba, którego umiłował. Sela.

6. Wstąpił Bóg wśród radosnych okrzyków, Pan przy odgłosie puzonów.

7. Wysławiajcie Boga psalmami, śpiewajcie; śpiewajcie Królowi naszemu na chwałę, śpiewajcie!

8. Albowiem Bóg jest Królem całej ziemi, śpiewajcie pieśń pouczającą!

9. Bóg panuje nad narodami; Bóg zasiadł na tronie wspaniałości Swojej.

10. Zacni z ludów zebrali się wraz z ludem Boga Abrahama; gdyż Bogu są poddani władcy ziemi; bardzo jest wywyższony.

Psalm 48

Syjon, niepokonalny gród Boży.

Pieśń psalmu synów Koracha.

2. Wielki jest Pan i bardzo chwalebny w mieście Boga naszego, a górze świętej Swojej.

3. Pięknie wznosi się góra Syjon, radość całej ziemi; po stronie północnej, miasto wielkiego Króla.

4. Bóg znany jest w jego pałacach jak zamek warowny.

5. Bo oto królowie zgromadzili się i przyszli społem.

6. Zdumieli się, gdy to ujrzeli; zatrwożyli się i uciekali przestraszeni.

7. Drżenie ich tam opadło, strach jak niewiastę rodzącą.

8. Wiatrem wschodnim zdruzgotałeś okręty z Tarsu.

9. Jak słyszeliśmy, tak ujrzeliśmy w mieście Pana zastępów, w mieście Boga naszego. Bóg je utwierdzi aż na wieki. Sela.

10. Wspominamy, Boże, dobroć Twoją wewnątrz Twojej świątyni.

11. Boże, jak imię Twe, tak i chwała Twoja sięga aż do krańców ziemi; sprawiedliwością napełniona jest prawica Twoja.

12. Niech się raduje góra Syjon; córki Judzkie weselą się dla sądów Twoich.

13. Obejdźcie Syjon i okrążcie go, policzcie wieże jego;

14. Oglądajcie pilnie jego wały, przechodźcie pałace jego, abyście to opowiedzieli przyszłemu pokoleniu.

15. Że Bóg jest Bogiem naszym na wieki wieczne! Prowadzić nas będzie aż do śmierci.

Psalm 49

Potęga śmierci.

Przewodnikowi chóru. Synów Koracha. Psalm.

2. Słuchajcie tego, wy, wszystkie ludy; zważcie to, wszyscy mieszkańcy ziemi.

3. Tak synowie ludu, jak i synowie panów, wszyscy wspólnie, bogaci i biedni!

4. Usta moje mają mówić mądrość, a rozmyślanie serca mego ma być rozsądne.

5. Skłonię ucho moje do przypowieści, a wyłożę przy lutni zagadkę swoją.

6. Czemuż się mam bać w dni złe, gdy mnie otacza nieprawość prześladowców moich?

7. Którzy ufają dobytkowi swemu i chlubią się ze swoich wielkich bogactw,

8. A przecież nie może nikt odkupić brata swego, ani tez dać Bogu okupu za niego,

9. (Gdyż niedostępna jest cena okupu za życie ich, i musi zaniechać tego na wieki)

10. Aby żył na wieki i nie zobaczył grobu.

11. Albowiem widzi, że i mądrzy umierają, głupcy i szaleńcy pospołu giną, a zostawiają innym dobytek swój.

12. Myśl ich jest, że domy ich są wieczne, a mieszkania ich trwają od pokolenia do pokolenia; nazywają dobra od imion swoich.

13. Lecz człowiek niedługo pozostaje w poważaniu swoim; podobny jest do trzody, która będzie wytracona.

14. Taki jest los tych, którzy są pełni ufności i tych, którzy idąc za nimi, upodobanie mają w mowach ich. Sela.

15. Jak owce leżą oni w otchłani, śmierć pasie ich, a z poranku szczerzy panować będą nad nimi, postawa ich będzie strawiona przez otchłań i nie ma więcej miejsca zamieszkania.

16. Ale Bóg ocali duszę moją z przemocy otchłani; ponieważ on mnie przyjmie. Sela.

17. Nie bój się gdy się ktoś zbogaci, gdy wspaniałość domu jego się rozmnoży,

18. Bo umierając, nie weźmie tego wszystkiego ze sobą, ani wspaniałość jego nie pójdzie za nim.

19. Choć duszę swą mianuje szczęśliwą za życia swego, i choć go chwalą, że sam sobie dogadza;

20. Jednak zejdzie do pokolenia ojców swoich, którzy nigdy nie ujrzą światła.

21. Człowiek w poważaniu lecz bez rozsądku podobny jest do trzody, która będzie wytracona.

Psalm 50

Prawdziwa służba Boża.

Psalm Asafa. Bóg możny Pan mówił i wezwał ziemię od wschodu słońca aż do zachodu jego.

2. Z Syjonu, doskonałości piękna, występuje Bóg w blasku.

3. Bóg nasz przychodzi i nie będzie milczał; pożerający ogień idzie przed Nim a dokoła Niego gwałtowna burza.

4. Wzywa niebo na wysokości i ziemię, aby sądzić lud Swój;

5. „Zgromadźcie mi świętych moich, którzy ze mną zawarli przymierze przy ofierze".

6. I niebiosa obwieszczają sprawiedliwość Jego, albowiem sędzią tym jest sam Bóg. Sela.

7. Słuchaj, ludu Mój, a będę mówił; Izraelu, bo będę świadczył przeciwko tobie: Ja, Ja jestem Bogiem, Bogiem twoim!

8. Nie z powodu twych ofiar śniednych karcę cię, całopalenia twoje są zawsze przede mną.

9. Nie wezmę z domu twego cielca, ani kozłów z zagrody twojej.

10. Albowiem wszystkie zwierzęta leśne są mojew i trzody na tysiącu gór.

11. Znam wszelkie ptactwo w górach, a cokolwiek porusza siuę w polu, jest mi znane.

12. Gdybym łaknął nie powiedziałbym tobie; bo mój jest okrąg ziemi i wszystko, co go napełnia.

13. Czyż jadam mięso wołowe albo pijam krew kozłów?

14. Ofiaruj Bogu dziękczynienie i oddaj Najwyższemu śluby twoje.

15. A wzywaj mnie w dzień uciśnienia, wtedy cię wybawię, a ty Mnie uczcisz!

16. Ale do bezbożnika mówi Bóg: Czegoż odmawiasz ustawy moje a bierzesz przymierze moje w usta swe,

17. Skoro nienawidzisz karność i rzuciłeś za siebie słowa moje?

18. Kiedy widzisz złodzieja, zaprzyjaźniasz się z nim, i masz społeczność z cudzołożnikami.

19. Usta swoje rozpuszczasz na zło, a język twój splata obłudę.

20. Siedzisz i mówisz przeciwko bratu swemu, a syna matki swojej rzucasz obelgi.

21. Toś czynił a Ja milczałem; dlatego mniemałeś, że jestem taki sam, jak ty. Ale będę cię karał i postawię

to przed oczy twoje.

22. Baczcie na to, którzy zapominacie Boga, abym was nie porwał, a nie będzie wybawcy.

23. Kto ofiaruje dziękczynienie, czci Mnie, a kto strzeże dróg swoich, temu ukażę zbawienie Boże!

Psalm 51

Pokutna modlitwa Dawida

Przewodnikowi chóru. Psalm Dawida.

2. Gdy do niego przyszedł prorok Natan, po wejściu jego do Betsaby.

3. Boże, bądź mi łaskaw według dobroci Twojej; według wielkiej litości Swojej zgładź występki moje.

4. Omyj mnie całkowicie od nieprawości mojej i oczyść mnie z grzechu mojego.

5. Albowiem ja znam występki swoje, a grzech mój stale jest przede mną.

6. Przeciwko Tobie, przeciwko Tobie jedynie zgrzeszyłem, i co złe jest w oczach Twoich, uczyniłem, abyś się okazał sprawiedliwym w wyroku Twoim i czystym w sądzie Twoim.

7. Oto, w nieprawości zrodzony jestem, a w grzechu poczęła mnie matka moja.

8. Oto, upodobałeś sobie prawdę we wnętrzu serca, a w skrytości daj mi poznać mądrość.

9. Rozgrzesz mnie hizopem, a będę czysty; omyj mnie, a będę bielszy niż śnieg.

10. Daj mi usłyszeć radość i wesele, a rozradują się kości, które pokruszyłeś.

11. Zakryj oblicze Swoje przed grzechami moimi i zgładź wszystkie nieprawości moje.

12. Stwórz mi, Boże, czyste serce, a odnów we wnętrzu moim ducha stałego.

13. Nie odrzuć mnie od oblicza Swego i nie odbierz Ducha Swego Świętego ode mnie.

14. Przywróć mi radość zbawienia Twego, a duchem ochotnym wesprzyj mnie.

15. Przestępców uczyć będę dróg Twoich, aby się grzesznicy do Ciebie nawrócili.

16. Wybaw mnie od pomsty za krew, Boże, Boże zbawienia mego, wtedy język mój z radosnymi okrzykami wielbić będzie sprawiedliwość Twoją.

17. Panie, otwórz wargi moje, a usta moje zwiastować będą chwałę Twoją.

18. Albowiem nie żądasz ofiar śnieżnych, dałbym je Ci; a w całopaleniach nie masz upodobania.

19. Ofiary, które się Bogu podobają, - to duch złamany; sercem złamanym i skruszonym nie wzgardzisz, Boże.

20. Wyświadcz dobrodziejstwo Syjonowi według łaskawości Swojej; odbuduj mury Jerozolimy!

21. Wtedy będziesz miał upodobanie w ofiarach sprawiedliwości, w całopaleniach i w ofiarach zupełnych, wtedy cielce ofiarować będą na ołtarzu Twoim.

Psalm 52

Strofowanie bezbożników za pychę.

Przewodnikowi chóru. Pouczenie Dawida.

2. Gdy przyszedł Doeg Edomczyk, i oznajmił Saulowi mówiąc: Dawid przyszedł do domu Abimelecha.

3. Dlaczego się chlubisz złem, mocarzu? Dobroć Boża trwa zawsze!

4. Zgubę obmyśla język twój, jak naostrzony nóż, ty obłudniku.

5. Miłujesz zło bardziej niż dobro, mówisz chętniej kłamstwo niż sprawiedliwość. Sela.

6. Lubisz wszystkie zgubne mowy, języku obłudny,

7. Dlatego też cię Bóg zniszczy na zawsze; uchwyci cię i wyrwie z namiotu i wykorzeni cię z krainy żyjących. Sela.

8. Ujrzą to sprawiedliwi i będą się bali, i będą się z niego naśmiewali:

9. „Oto człowiek, który nie uczynił Boga obroną swoją, ale ufał wielkiemu bogactwu swemu i stał się silny czyniąc szkodę”.

10. Ale ja jestem jako zieleniejące się drzewo oliwne w domu Bożym; pokładam nadzieję w dobroci Bożej

na zawsze i na wieki.

11. Wiecznie będę Cię uwielbiał za to, coś uczynił; a imienia Twego będę ufnie wyczekiwał, gdyż jest dobre przed świętymi Twymi.

Psalm 53

Nierozsądek bezbożnych.

Obietnica zbawienia wybranych.

Przewodnikowi chóru na smutną melodię. Pouczenie Dawida.

2. Głupiec rzekł w sercu swoim: „Nie ma Boga!" Zwyrodniałe i obrzydliwe jest ich postępowanie; nie ma tam nikogo, kto czyni dobrze.

3. Bóg patrzy z nieba na synów ludzkich, aby zobaczyć, czy nie ma tam rozsądnego, który szuka Boga.

4. Ale oni wszyscy odstąpili, wszyscy razem zwyrodnieli, nie ma tam nikogo, kto by czynił dobrze, nie ma ani jednego.

5. Czyż nie mają poznania wszyscy, którzy popełniają przestępstwo i którzy pożerają lud mój, jakoby jedli chleb? A Boga nie wzywają.

6. Wtedy opadło ich przerażenie, gdzie nie było przerażenia; albowiem Bóg rozproszył kości oblegających ciebie; zawstydziłeś ich, bo Bóg ich odrzucił.

7. Ach, gdybyż zbawienie dla Izraela przyszło z Syjonu! Gdy Bóg odmieni niewolę ludu Swego, wtedy niech Jakób się weseli, a Izrael niech się raduje.

Psalm 54

Modlitwa o wybawienie od wrogów.

Przewodnikowi chóru. Na strunach. Pouczenie Dawida.

2. Gdy przyszli Zyfejczycy i rzekli do Saula: Czy nie u nas ukrywa się Dawid?

3. Boże, przez imię Twoje wybaw mnie, wywiedź prawo moje przez moc Twoją!

4. Boże, usłysz modlitwę moją, zważ na słowa ust moich!

5. Albowiem obcy powstali przeciwko mnie i przemoc czyniący czyhają na życie moje; nie stawiają Boga przed siebie. Sela.

6. Oto, Bóg jest pomocnikiem moim, Pan podpiera duszę moją.

7. Odpłaci zło wrogom moim; według prawdy Twojej wytrać ich!

8. Wtedy przyniosę Ci ofiary dobrowolne; będę uwielbiał imię Twoje, Panie, bo jest dobre.

9. Albowiem z wszystkich uciśnień wybawiłeś mnie, a oko moje lubuje się pomstą nad wrogami moimi.

Psalm 55

Modlitwa o wybawienie od fałszywych braci

i pociecha w Bogu.

Przewodnikowi chóru. Na strunach. Pouczenie Dawida.

2. Zważ, o Boże, na modlitwę moją, i nie skrywaj się przed błaganiem moim.

3. Słuchaj mnie i odpowiedz mi! Błąkam się w żalu moim i jęczę

4. Od głosu wroga i od ucisku bezbożnika; przywodzą na mnie nieszczęście, a w gniewie napastują mnie.

5. Serce me trwoży się we mnie, a przerażenia śmierci opadły mnie;

6. Bojaźń i drżenie przyszły na mnie i zgroza przejęła mnie.

7. Rzekłem: Ach, gdybym miał skrzydła jako gołąb, odleciałbym i odpocząłbym!

8. Oto, dalekobym zaleciał i przebywałbym w pustyni; Sela.

9. Uciekłbym pośpiesznie przed wiatrem gwałtownym i przed burzą.

10. Zgładź ich, Panie; uczyń niezgodnymi języki ich; bo widzę przemoc i spór w mieście.

11. Dniem i nocą chodzą wokół po murach; a bieda i utrudzenie są wewnątrz.

12. Chciwość panuje wśród nich; a z rynku ich nie ustępuje ucisk i obłuda.

13. Bo to nie jest wróg, który mnie hańbił; to byłbym zniósł; ani nie powstał przeciwko mnie nienawidzący mnie, - przed nim byłbym się skrył.

14. Ale, że ty nim jesteś, człowiecze mnie równy, przyjacielu mój i zaufany mój,

15. Którzyśmy niegdyś mieli poufną społeczność i do domu Bożego chodzili z tłumem.

16. Śmierć niechaj ich zaskoczy! Niechaj żywi zejdą do otchłani! Albowiem złość jest w mieszkaniach ich, w sercach ich.

17. Ja zaś do Boga wołam, a Pan wybawi mnie.

18. Wieczorem, z rana i w południe będę się skarżył i jęczał, a wtedy usłyszy On głos mój.

19. Ocali duszę moją i sprawi jej pokój od tych, którzy przeciwko mnie walczą; bo ich wielu jest przeciwko mnie.

20. Bóg usłyszy mnie i upokorzy ich. On, który od wieków króluje; - Sela – dlatego, że nie widać u nich zmiany i Boga się nie boją.

21. Wyciągnął ręce swoje przeciwko tym, którzy z nim żyli w pokoju; zbezcześcił przymierze swoje.

22. Gładkie jak masło są słowa ust jego, a jednak wojna jest jego zamysłem; łagodniejsze niż olej są słowa jego, a jednak są obnażonymi mieczami.

23. Wrzuć na Pana brzemię swoje, a On pieczę o tobie mieć będzie i nigdy nie dopuści, ażeby zachwiał się sprawiedliwy.

24. Ale Ty, Boże, zepchniesz ich do dołu zguby; mężowie winni krwi i obłudy nie dożyją połowy dni swoich. Lecz ja ufam Tobie.

Psalm 56

Ufność w Bogu w czasach prześladowania.

Przewodnikowi chóru. Według „Niemej gołębicy w oddaleniu”. Złoty klejnot Dawida, gdy go Filistynowie pojmali w Gat.

2. Bądź mi łaskaw, o Boże, bo mnie chce pochłonąć człowiek; stale napastują i uciskają mnie.

3. Wrogowie moi starają się pochłonąć mnie przez cały dzień; bo wielu napastuje mnie w pysze.

4. Dnia, gdy się obawiam, ufam Tobie.

5. W Bogu wysławiać będę słowo Jego; Bogu ufam i nie boję się, cóż ciało uczynić mi może?

6. Każdego dnia przekręcają słowa moje; do złego zdążają wszystkie myśli ich o mnie;

7. Zgromadzają się i ukrywają się, śledzą za piętami mymi, bo czyhają na duszę moją.

8. Czyż ujdą pomsty za występek? W gniewie obal te narody, o Boże!

9. Tyś policzył tułaczki moje; zbierz łzy moje w naczyniu Twoim. Czyż nie są spisane w księdze Twojej?

10. Zawrócą wrogowie moi, jak tylko zawołam do Ciebie; tego jestem pewny, że Bóg jest ze mną.

11. W Bogu wysławiać będę słowo Jego, w Panu wysławiać będę słowo Jego.

12. Bogu ufam i nie boję się; cóż mi może uczynić człowiek?

13. Ciążą na mnie, o Boże, ślubowania moje, które Tobie złożyłem; oddam Ci ofiary dziękczynienia;

14. Albowiem wybawiłeś duszę moją od śmierci, tak, nogi moje od upadku, abym chodził przed obliczem Bożym w światłości żyjących.

Psalm 57

Uwielbienie Boga za wybawienie od wrogów.

Przewodnikowi chóru. „Nie zatracaj”. Złoty klejnot Dawida, gdy uciekał przed Saulem do jaskini.

2. Bądź mi łaskaw, o Boże, bądź mi łaskaw! Bo u Ciebie szuka dusza moja schronienia, a do cienia skrzydeł Twoich uciekam się, aż nieszczęście przeminie.

3. Będę wzywał Boga Najwyższego, Boga, który wykonuje sprawę moją.

4. On pośle z nieba i wybawi mnie; na pohańbienie wystawia chcącego mnie pochłonąć. Sela. Ześle mi Bóg dobroć Swoją i prawdę Swoją.

5. Dusza moja jest pośród lwów, leżę pomiędzy ziejącymi płomieniami, wśród synów ludzkich, których zęby jako dzidy i strzał i których język – miecz ostry.

6. Wznieś się ponad niebiosa, o Boże, nad całą ziemią niech będzie wspaniałość Twoja!

7. Sieć przygotowali nogom moim, upokorzyli dusze moją; wykopali dół przede mną, ale sami w niego wpadli. Sela.

8. Pełne otuchy jest serce moje, o Boże, pełne otuchy jest serce moje; będę śpiewał i wysławiał psalmami.

9. Zbudź się duszo moja! Zbudź się, harfo i lutnio! Chcę obudzić jutrzenkę.

10. Będę Cię uwielbiał, Panie, między ludami, będę śpiewał Tobie wśród narodów.

11. Albowiem aż do niebios wielka jest dobroć Twoja i aż pod obłoki prawda Twoja.

12. Wznieś się ponad niebiosa, o Boże, a nad całą ziemią niech będzie wspaniałość Twoja!

Psalm 58

Skarga przeciwko niesprawiedliwym sędziom.

Przewodnikowi chóru. „Nie zatracaj”. Złoty klejnot Dawida.

2. Czy rzeczywiście sprawiedliwość mówicie wy, sędziowie, i w prawości sądzicie synów ludzkich?

3. Owszem, nieprawość knujecie w sercu, na wagę kładziecie przemoc rąk waszych w kraju.

4. Zaraz od urodzenia odstąpili bezbożni; od łona matki błądzą kłamcy.

5. Jad mają w sobie; jak jad węża, jak głucha żmija, która zatyka ucho swe.

6. Aby nie słyszała głosu zaklinacza, ani czarownika obznajomionego z czarami.

7. O, Boże, pokrusz zęby ich w paszczy ich; połam, Panie, szczękę lwiąt!

8. Niech znikną jak wody, które się rozpływają; gdy nakłada strzały swoje, niechaj będą jak stępione.

9. Niech będą jak ślimak, który chodzi rozpływając się; jak poroniony płód niewieści, który nigdy nie ujrzał słońca.

10. Zanim wasze kotły poczują cierń, niechaj go zielonym lub palącym się porwie wicher.

11. Rozraduje się sprawiedliwy, gdy ujrzę pomstę; wykąpie stopy swoje we krwi bezbożnego.

12. A ludzie wyznają: Zaiste, jest nagroda dla sprawiedliwego; zaiste, jest Bóg, który sądzi na ziemi.

Psalm 59

Modlitwa o obronę od prześladowców.

Przewodnikowi chóru. „Nie zatracaj". Złoty klejnot Dawida, gdy posłał Saul strzec domu jego, aby go zabić.

2. Uwolnij mnie od wrogów moich, Boże mój, uczyń mnie bezpiecznym od tych, którzy przeciwko mnie powstają.

3. Uwolnij mnie od występnych i zbaw mnie od żądnych krwi.

4. Albowiem oto czyhają na duszę moją; zgromadzają się przeciwko mnie mocarze bez występku i bez grzechu mego, o Panie.

5. Bez wszelkiej winy mojej zbiegają się i szykują się, obudź się na pomoc mnie i spojrzyj.

6. Ty sam Panie, Boże zastępów, Boże Izraela, obudź się, aby nawiedzić wszystkie narody; nie oszczędź żadnego z tych zdradliwych przestępców. Sela.

7. Wracają wieczorem, wyją jak psy, i biegają dokoła miasta.

8. Oto pienią się złem usta ich, miecze są na wargach och; bo myślą: „któż słyszy?"

9. Ale Ty, Panie, śmiejesz się z nich, szydzisz ze wszystkich narodów.

10. Siło moja, na Ciebie będę zważał, bo Bóg mi zamkiem warownym.

11. Bóg mój wyprzedzi mnie dobrocią Swoją, Bóg da mi doznać radość nad wrogami mymi.

12. Nie zabijaj ich, aby nie zapomniał lud mój; podaj ich w tułactwo mocą Swoją i odtrąć ich, Panie, tarczo

nasza!

1. Grzechem ust jest słowo warg ich; niech pojmani będą w pysze swej i za przekleństwa i za kłamstwo,

które wypowiadają.

1. Wytrać ich w zapalczywości, wytrać ich, aby ich nie było i poznali, że Bóg panuje w Jakubie aż do

krańców ziemi. Sela.

1. Wracają wieczorem, wyją jak psy i biegają dokoła miasta.
2. Włóczą się tu i tam, za pokarmem i warczą, jeśli nie są syci.
3. Ale ja będę śpiewał o sile Twojej i z poranku radosnymi okrzykami uwielbiał dobroć Twoją; boś Ty był zamkiem warownym dla mnie i ucieczką w dzień uciśnienia.
4. Siło moja! Ciebie będę wysławiał psalmami; bo Bóg jest mi zamkiem warownym, Bóg mój dobrotliwy!

Psalm 60

Modlitwa po ciężkiej porażce wojennej.

Przewodnikowi chóru. Według „Lilij świadectwa". Złoty klejnot Dawida. Pouczenie;

2. Gdy walczył z Syryjczykami z Mezopotamii i z Syryjczykami z Soby; gdy wrócił Joab, poraziwszy

dwanaście tysięcy Edomczyków w dolinie Solnej.

3. Boże, Tyś nas odrzucił, rozproszyłeś nas, rozgniewałeś się; wróć nas znowu!

4. Wstrząsnąłeś był ziemią i rozerwałeś ją; ulecz rozpadliny jej, bo się chwieje.

5. Dałeś doświadczyć ludowi Twemu okropność, zawrotnym winem napoiłeś nas.

6. Tym, którzy się Ciebie boją, dałeś sztandar, aby się wzniósł w imię prawdy. Sela.

7. Aby byli uwolnieni umiłowani Twoi, zbaw przez prawicę Twoją i wysłuchaj nas.

8. Bóg mówił w świętości Swojej; przeto się będę weselił; Rozdzielę Sychem i wymierzę dolinę Sukkot.

9. Galaad jest moim, mój i Manases, a Efraim jest obroną głowy mojej; Juda berło moje;

10. Moab jest moją miednicą do umywania; na Edoma wrzucę obuwie moje; ziemio filistyńska okrzykuj

mi.

11. Któż mnie zaprowadzi do miasta obronnego? Kto mnie przyprowadzi aż do Edomu?

12. Nie Ty, Boże, któryś nas odrzucił i nie wyruszałeś z wojskami naszymi, o Boże?

13. Dajże nam pomoc od gnębiciela! Bo próżna jest pomoc ludzka.

14. Z Bogiem dokonamy potężnych czynów, bo On podepce gnębicieli naszych.

Psalm 61

Modlitwa za króla w utrapieniu.

Przewodnikowi chóru. Na strunach. Dawida.

2. Usłysz Boże, wołanie moje, zważ na modlitwę moją!

3. Od końca ziemi wzywam Ciebie, gdy serce me omdlewa; wprowadź mnie na skałę, która dla mnie jest za wysoka!

4. Albowiem Tyś był ucieczką moją, mocną wieżą przed wrogiem.

5. Chcę przebywać w namiocie Twoim na wieki; uciekać się pod ochronę skrzydeł Twoich. Sela.

6. Albowiem Ty, Boże, usłyszałeś ślubowanie moje; Tyś dał mi dziedzictwo tych, którzy się boją imienia Twego.

7. Dołóż dni do dni króla; lata jego niech trwają od pokolenia do pokolenia.

8. Na wieki niech przebywa przed obliczem Bożym; spraw by dobroć i wierność go strzegły.

9. I będę śpiewał imieniowi Twemu na wieki, oddając śluby moje każdego dnia.

Psalm 62

Ufność w Panu i znikomość ludzka.

Przewodnikowi chóru. Jedytunowi. Psalm Dawida.

2. Jedynie Bogu ufa spokojnie dusza moja, od Niego wybawienie moje.

3. Jedynie On jest opoką moją, wybawieniem moim, warownym zamkiem moim; nie zachwieję się bardzo.

4. Dokądże nacierać będziecie na jednego męża, chcąc go wspólnie zburzyć, jak pochyloną ścianę, jak walący się mur?

5. Obradują tylko jakoby go zepchnąć z wyżyn jego; mają upodobanie w kłamstwie, ustami swymi błogosławią, a w sercu swym przeklinają. Sela.

6. Jedynie w Bogu ufaj spokojnie, duszo moja, bo od Niego pochodzi oczekiwanie moje.

7. Jedynie On jest opoką moją, wybawieniem moim, warownym zamkiem moim; nie zachwieję się.

8. W Bogu zbawienie moje i wspaniałość moja, opoka siły mojej; ucieczka moja jest w Bogu.

9. Ufajcie Mu zawsze, o narody! Wylewajcie przed Nim serca swoje: Bóg jest ucieczką naszą. Sela.

10. Tylko tchnieniem są synowie ludzcy, kłamstwem synowie panów. Na szali wagi unoszą się do góry, wszyscy razem, lżejszymi są niż tchnienie.

11. Nie ufajcie w wymuszonym zysku i nie pokładajcie próżnej nadziei w grabiestwie; gdy przybywa wam majętności, to nie przywiązujcie serca do niej.

12. Raz rzekł Bóg, dwukrotnie to usłyszałem, że moc jest Boża.

13. Twoja również, o Panie jest dobroć; albowiem Ty oddajesz każdemu według uczynków jego.

Psalm 63

Tęsknota za Bogiem najwyższym dobrem.

Psalm Dawida, gdy był w pustyni judzkiej.

2. Boże, Tyś Bogiem moim! Z poranku Cię szukam. Pragnie Ciebie dusza moja, tęskni za Tobą ciało moje w ziemi suchej i spragnionej, w której nie ma wody.

3. Tak jak w świątyni Twojej wyglądałem, aby ujrzeć moc i wspaniałość Twoją.

4. Albowiem dobroć Twoja jest lepsza niż życie; wargi moje sławić Cię będą.

5. Tak Cię uwielbiać będę przez całe życie moje i w imieniu Twoim podnosić ręce moje.

6. Jako szpikiem i tłustością będzie nasycona dusza moja, a radośnie wykrzykującymi wargami chwalić Cię

będą usta moje.

7. Gdy o Tobie wspominam na łożu swoim i o Tobie rozmyślam podczas straży nocnej.

8. Albowiem Tyś stał się pomocą moją, a w cieniu skrzydeł Twoich wykrzykuję z radością.

9. Dusza moja przylgnęła do Ciebie, prawica Twoja podtrzymuje mnie.

10. Ale tamci, którzy dążą do zguby duszy mojej, sami zstąpią do najgłębszych miejsc ziemi.

11. Będą wydani przemocy miecza; i staną się łupem szakali.

12. Lecz król będzie się radował w Bogu; będzie się chlubił każdy, kto na Niego przysięga; albowiem zatkane będą usta mówiących kłamstwo.

Psalm 64

Modlitwa o ochronę od wrogów.

Przewodnikowi chóru. Psalm Dawida.

2. Usłysz, Boże, głos mój w skardze mojej; ustrzeż życie moje od wroga, który mnie przeraża.\

3. Ukryj mnie przed skrytymi radami złoczyńców, przed zgrają przestępców,

4. Którzy język swój naostrzyli jak miecz, jadowite słowa jako strzały kładą na łuk,

5. Aby z ukrycia strzelać na niewinnego: niespodzianie na niego strzelają, a nie lękają się.

6. Umacniają się w swojej złej sprawie; rozmawiają o tym, jakby ukryć pułapki; mówią: Kto nas zobaczy?

7. Knują podłości: „Gotowiśmy. Plan jest obmyślony!" gdyż wnętrzności każdego i jego serce są głębokie.

8. Lecz Bóg już ugodził ich strzałą; raptownie się poczuli zranionymi.

9. Własny ich język doprowadził ich do upadku tak, że wszyscy, którzy ich ujrzą, będą potrząsali głową.

10. I ulękną się wszyscy ludzie i oznajmią: „To Bóg uczynił!" i rozważą Jego dzieło.

11. A sprawiedliwy będzie się radował w Panu i będzie mu ufał; a wszyscy serca szczerego będą się chlubili.

Psalm 65

Dziękczynienie za niebiańskie i ziemskie dary.

Przewodnikowi chóru. Psalm. Pieśń Dawida.

2. Tobie, Boże należy się chwała w Syjonie i Tobie oddaje się śluby.

3. Ty, który wysłuchujesz modlitwy, do Cebie przychodzi wszelkie ciało.

4. Nieprawości przemogły mnie; występki nasze, Ty je przebaczysz.

5. Szczęsny ten, którego wybrałeś i komu zbliżyć się do Siebie dozwalasz, aby mieszkał w przedsionkach Twoich, abyśmy nasyceni byli dobrem domu Twego, świątyni Twojej świętej.

6. Odpowiadasz nam strasznymi czynami w sprawiedliwości, Boże zbawienia naszego, nadziejo wszystkich krańców ziemi i najodleglejszych mórz.

7. Który utwierdza góry siłą Swoją i przepasany jest mocą.

8. Który uspokaja szum morski, szum fal jego i powstanie narodów,

9. Że mieszkańcy krańców ziemi boją się znaków Twoich. Najdalsze krainy wschodu i zachodu napełniasz radosnym wykrzykiwaniem.

10. Nawiedziłeś ziemię, i opływa we wszystko, wzbogacasz ją bardzo przez strumienie Boże, pełne wody. Przygotowujesz jej zboże, gdy tak przysposabiasz ziemię.

11. Poisz jej bruzdy, wyrównujesz jej grudy, przez ulewne deszcze rozmiękczasz ją, a roślinność jej błogosławisz.

12. Koronujesz rok dobrocią swoją, a ślady Twe ociekają tłustością.

13. Ociekają błonia stepu, a pagórki opasują się radością.

14. Pastwiska przyodziewają się stadami, a doliny pokrywają się zbożem; okrzykują i śpiewają.

Psalm 66

Dziękczynienie Bogu za wybawienie.

Przewodnikowi chóru. Pieśń. Psalm.

2. Okrzykujcie Boga, cała ziemio! Opiewajcie wspaniałość imienia Jego; czyńcie wspaniałą chwałę Jego!

3. Mówcie Bogu: Jak straszne są dzieła Twoje! Dla wielkości mocz Twojej y pochlebstwem Ci się poddadzą wrogowie Twoi.

4. Cała ziemia modli się Tobie i śpiewa Ci; opiewa imię Twoje. Sela.

5. Przyjdźcie i oglądajcie wielkie dzieła Boga, którego postępowanie jest tak straszne nad synami ludzkimi.

6. Obrócił morze w suszę, przeszli pieszo przez rzekę stopami, tam radowaliśmy się w Nim.

7. Panuje w mocy Swojej na wieki. Oczy Jego przypatrują się narodom, aby nie powstali sprzeciwiający się. Sela.

8. Uwielbiajcie, narody, Boga naszego; a dajcie słyszeć głos chwały Jego,

9. Który zachował przy życiu duszę naszą, a nie dopuścił, aby się chwiały nogi nasze.

10. Albowiem doświadczyłeś nas, o Boże, i wypławiłeś nas, jak się pławi srebro.

11. Wprowadziłeś nas w sieć; a włożyłeś na biodra nasze brzemię przytłaczające.

12. Pozwoliłeś ludziom przejeżdżać po głowie naszej; weszliśmy byli w ogień i wodę, ale Ty wywiodłeś nas na wolność.

13. Chcę wejść do domu Twego z całopaleniami i oddać Ci śluby moje,

14. Do których zobowiązały się wargi moje i które usta moje wypowiedziały w uciśnieniu moim.

15. Całopalenia z tłustych trzód chcę ofiarować Tobie wraz z kadzidłem z baranów; będę ofiarował woły i kozły. Sela.

16. Przyjdźcie i słuchajcie wszyscy, którzy się boicie Boga, a opowiem wam co On uczynił duszy mojej.

17. Jego wzywałem ustami swoimi, a wywyższenie było pod językiem moim.

18. Gdybym był miał w sercu swoim zamiar popełnić przestępstwo, byłby mnie Pan nie usłyszał.

19. Ale Bóg usłyszał mnie i zwrócił uwagę na głos modlitwy mojej.

20. Uwielbiony niech będzie Bóg, który modlitwy mojej nie odrzucił, a dobroci Swojej nie odwrócił ode

mnie.

Psalm 67

Dziękczynna pieśń na żniwa.

Przewodnikowi chóru. Na strunach. Psalm. Pieśń.

2. Boże, bądź nam łaskaw i błogosław nam, niech oblicze Jego jaśnieje nad nami. Sela

3. Aby poznano na ziemi drogę Twoją i pośród wszystkich ludów wybawienie Twoje.

4. Niech Cię uwielbiają ludy, o Boże, niech Cię uwielbiają wszystkie ludy.

5. Niech się weselą i radośnie wykrzykują narody, gdyż Ty sądzisz ludy w prawości i kierujesz narodami na ziemi. Sela.

6. Niech Cię uwielbiają ludy, o Boże, niech Cię uwielbiają wszystkie ludy.

7. Ziemia wydała plon swój; błogosławi nam Bóg, Bóg nasz.

8. Niech nam błogosławi Bóg, a wszystkie krańce ziemi niech Go się boją.

Psalm 68

Zwycięstwo Boga Izraela nad wrogami.

Przewodnikowi chóru. Dawida. Psalm. Pieśń.

2. Bóg powstaje; wrogowie Jego będą rozproszeni, a nienawidzący Go uciekają przed Nim.

3. Jak rozprasza się dym, tak ich rozproszysz; jak wosk topnieje od ognia, tak giną bezbożnicy przed obliczem Bożym.

4. Ale sprawiedliwi będą się radowali i weselili przed obliczem Bożym.

5. Śpiewajcie Bogu! Opiewajcie imię Jego! Torujcie drogę Temu, który jeździ przez pustynię. Pan, jest imię Jego; weselcie się przed Nim.

6. Ojcem sierot i sędzią wdów jest Bóg w mieszkaniu Swoim świętym.

7. Bóg dopomaga samotnym uzyskać domostwo, wyprowadza uwięzionych do szczęścia; ale

sprzeciwiający się mieszkać muszą w ziemi suchej.

8. Boże, gdy wyruszyłeś przed ludem Twoim, gdy stąpałeś przez pustynię; Sela.

9. Zadrżała ziemia, także niebiosa uciekały przed Bogiem, ów Synaj przed Bogiem, Bogiem Izraela.

10. Obfity deszcz wylewałeś, o Boże; dziedzictwo Twoje, gdy omdlewało, pokrzepiałeś je,

11. Gromada Twoja zamieszkiwała w niej, według dobroci Swojej troszczyłeś się o nędznych, o Boże!

12. Pan dał słowo; zwiastunem zwycięstwa jest wielka gromada.

13. Królowie wojsk uciekają, uciekają, a mieszkanka domu dzieli zdobycz.

14. Gdy leżycie pomiędzy zagrodami, jesteście jako skrzydła gołębie, które powleczone są srebrem, a pióra jego żółto mieniącym się złotem.

15. Gdy Wszechmogący rozproszył tam królów, ziemia na Salmonie stała się białą jak śnieg.

16. Góra Basan jest górą Bożą, górą o wielu szczytach jak góra Basan.

17. Dlaczego zazdrośnie patrzycie, wy góry z wieloma szczytami, na górę, którą pożądał Bóg na mieszkanie Swoje? Tam będzie Pan mieszkał na wieki.

18. Wozów Bożych jest wiele tysięcy, tysiące tysięcy; Pan jest wśród nich, Synaj świętości.

19. Wstąpiłeś na wysokość, niewolę wziąłeś w niewolę; otrzymałeś dary spośród ludzi i nawet sprzeciwiających się, aby Pan Bóg, mógł tam mieszkać.

20. Uwielbiony niech będzie Pan! Dzień za dniem nosi On brzemię nasze; Bóg jest wybawieniem naszym. Sela.

21. Bóg jest dla nas Bogiem wybawienia; u Pana są wyjścia ze śmierci.

22. Zaiste, Bóg zmiażdży głowę wrogów Swoich, ciemnie tego, który chodzi w występkach swoich.

23. Rzekł Pan: Wrócę ich z Basaanu, wrócę ich z głębin morskich.

24. Abyś nogę swoją kąpał we krwi, aby język psów Twoich dostał dział swój od wrogów.

25. Widziano, o Boże, pochód Twój, pochód Boga mojego, Króla mojego do świątyni.

26. Na przedzie szli śpiewacy, za nimi grający na strunach, w pośród panien bijących w tamburyna.

27. „Uwielbiajcie Boga w zgromadzeniach, Pana, wy, którzyście z źródła izraelskiego”.

28. Tam Benjamin, najmłodszy, ich władca; książę Judy – gromada ich; książęta Zabulona, książęta Neftalima.

29. Bóg twój wyznaczył ci moc twoją; utwierdź, o Boże, to, coś dla nas uczynił!

30. Dla świątyni Twojej w Jerozolimie przyniosą Tobie królowie dary.

31. Zgrom zwierzęta w trzcinie, trzodę wołów z cielcami, narody, które rozdeptują dla monet srebrnych. Rozprosz ludy, które mają upodobanie w wojnie.

32. Przyjdą wielcy z Egiptu, Etiopia pośpiesznie wyciągnie ręce swoje do Boga.

33. Królestwa ziemi, śpiewajcie Bogu, opiewajcie Pana, Sela.

34. Jego, który jeździ na niebie, na niebie przeszłości! Oto, daje słyszeć głos Swój, potężny głos.

35. Uznajcie Bożą moc! Nad Izraelem jest Jego dostojeństwo, a moc Jego w obłokach.

36. Straszny jesteś Ty, o Boże, z świątyni Swojej; Bóg izraelski, On jest tym, który udziela ludowi Swemu mocy i siły. Uwielbiony niech będzie Bóg.

Psalm 69

Cierpienia sługi Bożego.

Przewodnikowi chóru. Według „Lilij". Dawida.

2. Wybaw mnie, o Boże! Bo wody sięgają do duszy mojej.

3. Zapadam się w głębokie trzęsawisko, w którym nie ma dna; popadłem w głębiny wód, a nawalność zalewa mnie.

4. Zmęczony jestem wołaniem, zapalenie jest w gardle moim; zaćmiły się oczy moje od oczekiwania Boga mojego.

5. Nienawidzących mnie bez przyczyny jest więcej niż włosów na głowie mojej; liczni są, którzy mnie chcą wytracić, którzy bez powodu mnie napastują. Czego nie zrabowałem, mam wtedy zwrócić.

6. Boże, Ty znasz nierozsądek mój, a wykroczenia moje nie są zbyt skryte przed Tobą.

7. Niech nie będą zawstydzeni przeze mnie, którzy ufnie Ciebie oczekują, Panie, Panie zastępów! Niech

nie

będą pohańbieni przeze mnie, którzy szukają Ciebie, Boże Izraela!

8. Bo dla Ciebie ponoszę hańbę, i wstyd pokrywa oblicze moje.

9. Stałem się obcy braciom moim i nieznany synom matki mojej.

10. Bo gorliwość o dom Twój strawiła mnie, a obelgi tych, którzy lżą Ciebie, spadły na mnie.

11. Płakałem i trwała w poście dusza moja, a za to byłem zelżony;

12. Gdy odziałem się wór, stałem się dla nich przysłowiem.

13. Którzy przesiadują w bramie, gadają o mnie, o pijący śpiewają o mnie przy grze na strunach.

14. Ale ja modlę się do Ciebie, Panie; czasu dogodnego, Boże, dla wielkiej dobroci Swojej, wysłuchaj mnie

według prawdy zbawienia Twego!

15. Wyciągnij mnie z trzęsawiska, abym nie zatonął; niech będę wybawiony od nienawidzących mnie i z

głębin wód,

16. Aby mnie strumienie wód nie zatopiły i nie pochłonęła mnie głębia i nie dopuść, aby dół zamknął nade

mną paszczę swoją.

17. Wysłuchaj mnie, Panie, bo dobra jest dobroć Twoja; zwróć się ku mnie dla wielkiego zmiłowania

Swego!

18. I nie skrywaj oblicza Twego od sługi Swego! Bo jestem gnębiony; pośpiesznie wysłuchaj mnie!

19. Zbliż się do duszy mojej, ocal ją; dla wrogów moich ocal mnie!

20. Ty wiesz o pohańbieniu moim, o obeldze mojej i o wstydzie moim; gnębiciele moi są wszyscy przed

Tobą.

21. Pohańbienie złamało mi serce, że zaniemogłem; oczekiwałem współczucia, ale na próżno, i na

pocieszycieli, ale żadnych na znalazłem.

22. Dali mi żółć za pokarm i napoili mnie octem w pragnieniu moim.

23. Niech stół przed nimi stanie się sidłem, pułapką dla beztroskich!

24. Niech się zaćmią oczy ich, aby nie widzieli, a biodra ich niech się zawsze chwieją.

25. Wylej na nich zapalczywość Swoją, a żar gniewu Twego niech ich dosięgnie!

26. Opustoszone niech będzie mieszkanie ich, w namiotach ich niech nie będzie mieszkańca!

27. Bo prześladują Tego, którego Tyś poraził, a o bólu poranionych Twoich opowiadają.

28. Dodaj nieprawość do nieprawości ich i nie dozwól im dojść do sprawiedliwości przed Tobą!

29. Niech będą wymazani z księgi żywota i niech nie będą zapisani ze sprawiedliwymi!

30. Ale ja jestem nędzny i cierpię; wybawienie Twoje, o Boże, niechaj mnie uczyni bezpiecznym.

31. Będę wysławiał imię Boże w pieśni i wywyższał go z dziękczynieniem.

32. Będzie to Panu milsze niż wół; niż byk rogaty z rozdwojonymi kopytami.

33. Gdy ujrzą to pokorni, rozradują się; wy, którzy szukacie Boga, niech serce wasze ożyje.

34. Bo Pan słucha ubogich, a więźniami swymi nie gardzi.

35. Niech go chwalą niebiosa i ziemia, morza i wszystko, co się w nich roi,

36. Albowiem Bóg wybawi Syjon i zbuduje miasto Judzkie; i mieszkać tam będą i posiadać je,

37. I nasienie sług Jego odziedziczy ją; a którzy miłują imię Jego, będą w niej mieszkali.

Psalm 70

Modlitwa o pomoc w prześladowaniu.

Przewodnikowi chóru. Dawida. Ku rozpamiętywaniu.

2. Pośpiesz, Boże, by mnie wybawić; Panie, ku mej pomocy.

3. Niech będą zawstydzeni i pohańbieni, którzy nastają na duszę moją; niech się cofną i będą okryci wstydem, którzy radują się z nieszczęścia mego.

4. Niech zawrócą z powodu własnego wstydu ci, którzy wołają: ha, ha! ha, ha!

5. Dozwól weselić się i radować w Tobie wszystkim, którzy Cię szukają; którzy miłują wybawienie Twoje, niech zawsze mówią: wywyższony niech będzie Bóg!
6. Ale ja jestem nędzny i ubogi: o, Boże, pośpiesz ku mnie! Pomocą moją i wybawieniem moim jesteś Ty; Panie, niech zwlekaj!

Psalm 71

Modlitwa w starości.

Na Tobie, Panie, polegam; niech nigdy zawstydzony nie będę.
2. Według sprawiedliwości Swojej uwolnij mnie i wybaw mnie; skłoń ku mnie ucho Swoje i daj mi wybawienie.
3. Bądź mi opoką obronną, gdzie zawsze mógłbym się ukryć; Tyś obiecał wybawić mnie, boś Ty skałą moją i twierdzą moją.
4. Boże mój wybaw mnie z ręki bezbożnego, od pięści niesprawiedliwego i czyniącego przemoc.
5. Albowiem Tyś ufnością moją, Panie, Panie! Nadziejo moja od młodości mojej.
6. Na Tobie opierałem się od urodzenia mego; wywiodłeś mnie z łona matki mojej; chwała moja zawsze należy się Tobie.
7. Jako dziwo jestem dla wielu, wszakże Tyś silną ucieczką moją.
8. Usta moje pełne są chwały Twojej, sławy Twojej przez cały dzień.
9. Nie odrzucaj mnie w dniach starości mojej; nie opuszczaj mnie, gdy me siły opadają!
10. Albowiem wrogowie moi mówią o mnie; a ci, którzy czatują na duszę moją, naradzają się pomiędzy sobą.
11. I mówią: „Bóg go opuścił; ściągnijcie i schwyćcie go, ponieważ nie ma wybawcy!”
12. Boże, nie bądź dalekim ode mnie; Boże mój, pospiesz ku mej pomocy.
13. Niech będą zawstydzeni, niech zginą ci, którzy są przeciwko duszy mojej; pohańbieniem i wstydem

niech będą okryci ci, którzy szukają mego nieszczęścia!

14. Ja zaś stale ufnie oczekiwać będę i powiększać wszelką chwałę Twoją.

15. Usta moje będą opowiadały sprawiedliwość Twoją, przez cały dzień zbawienne czyny Twoje, ponieważ

nie mogę ich zliczyć.

16. Przyjdę z potężnymi czynami Pana, Pana; chcę wspominać sprawiedliwość Twoją, Ciebie jedynie.

17. Boże, uczyłeś mnie od młodości mojej, i dotychczas oznajmiałem cuda Twoje.

18. Aż do starości i aż do sędziwości nie opuszczaj mnie, o Boże, dopóki nie oznajmię przyszłemu

pokoleniu ramienia Twego, mocy Twojej wszystkim, którzy jeszcze przyjdą.

19. Sprawiedliwość Twoja, Boże, sięga aż do wyżyn niebios; Ty, który uczyniłeś wielkie rzeczy, o Boże,

któż jest jak Ty?

20. Ty, któryś nam dał oglądać wiele uciśnienia i zła, Ty nas znów ożywisz i wyprowadzisz nas znów z

głębin ziemi.

21. Uczynisz mnie tym większym, zwrócisz się do mnie i pocieszysz mnie.

22. Dlatego ja też chcę uwielbiać Ciebie na harfie, wierność Twoją, o Boże; chce grać Tobie na lutni, Ty,

Święty Izraela!

23. Radośnie wykrzykiwać będą wargi moje, gdy będę Tobie grał, i dusza moja, którą ocaliłeś.

24. Również i język mój będzie mówił o sprawiedliwości Twojej przez cały dzień, ponieważ zawstydzeni i pohańbieni zostali ci, którzy szukają nieszczęścia mego.

Psalm 72

Król sprawiedliwości i pokoju

Salomona.

Boże, daj królowi sądy Twoje i synowi królewskiemu sprawiedliwość Twoją,

2. Aby sądził lud Twój w sprawiedliwości, a nędznych Twoich według prawa.

3. Niech góry i pagórki niosą ludowi pokój przez sprawiedliwość.

4. On wywiedzie prawo nędznych ludu i wybawi dzieci biednych, a zdepce dręczyciela.

5. Bać się Ciebie będą od pokolenia do pokolenia, póki trwać będą słońce i księżyc.

6. Od zstąpi jak deszcz na łąkę skoszoną, jak deszcze ulewne, które rozmiękczają glebę.

7. Za dni Jego kwitnąć będzie sprawiedliwy i będzie obfitość pokoju, aż księżyca nie będzie.

8. Będzie panował od morza aż do morza, i od rzeki aż do krańców ziemi.

9. Przed Nim upokorzą się mieszkańcy pustyni, a wrogowie Jego proch lizać będą.

10. Królowie z Tarsu i wysp przyniosą dary; królowie z Seby i Saby złożą Mu daninę.

11. Wszyscy królowie kłaniać Mu się będą; wszystkie ludy służyć Mu będą.

12. Albowiem On wybawi biednego, który wzywa pomocy, i nędznego, który nie ma pomocnika.

13. Zmiłuje się nad nieznacznym i biednym, a dusze biednych wybawi.

14. Od ucisku i przemocy ocali dusze ich, a krew ich będzie droga w oczach Jego.

15. I będzie żył, i dawać mu będą złoto i Seby; stale się za Niego modlić będą, codziennie błogosławić Go będą.

16. Nadmiar zboża będzie w kraju aż na wierzchołkach gór; urodzaj jego zaszumi jak Libanon; a z miast wykwitnie lud jak roślinność ziemi.

17. Imię Jego pozostanie na wieki; imię Jego trwać będzie, póki słońce istnieje. W Nim błogosławić sobie będą; wszystkie narody szczęśliwym mianować Go będą!

18. Uwielbiony niech będzie Bóg, Pan, Bóg Izraela, który sam cuda czyni.

19. I uwielbione niech będzie wspaniałe imię Jego na wieki! A cała ziemia niech napełniona będzie Jego wspaniałością. Amen, tak, amen.

20. Kończą się modlitwy Dawida, Syna Isajego.

Psalm 73

Pokusa i zwycięstwo nad nią.

Psalm Asana. Zaiste, dobrym jest Bóg dla Izraela, dla tych, którzy są czystego serca.

2. Ale ja – o mało nie zboczyły nogi moje, o mało nie poślizgnęły się stopy moje.

3. Bo zazdrościłem swawolnym, gdy patrzyłem na powodzie bezbożnych.

4. Bo nie mają mąk przy śmierci swej i ciało ich jest pełne sił.

5. Nie bywają w niedoli śmiertelników i nie doznawają plag jak inni ludzie.

6. Dlatego pycha otacza ich jak naszyjnik, a przemocą okryci są jak szatą.

7. Z nabrzmiałej twarzy wyzierają oczy ich; wezbrały urojenia serca ich.

8. Hańbią i mówią w złości o ucisku; mówią wyniośle.

9. Podnoszą przeciwko niebu usta swoje, a język ich rozwodzi się po ziemi.

10. Dlatego do nich zwraca się lud i zbiegają się do nich gromadą jak wody.

11. I mówią: „Jak miałby wiedzieć o tym Bóg i jak miałby Najwyższy mieć o tym wiadomość?”

12. Oto, są bezbożni, i zawsze beztrosko gromadzą sobie dobytek.

13. Zaprawdę, na próżno czystym zachowałem serce moje i umywałem w niewinności ręce moje;

14. Dręczony byłem przez cały dzień i smagany każdego poranku.

15. Gdybym powiedział: „Chcę tak samo mówić”, zaiste, postąpiłbym wiarołomnie wobec pokolenia Twych dzieci.

16. Zastanawiałem się, by to pojąć, Lech była to trudna praca w oczach moich,

17. Aż wszedłem do świątyni Bożej i ujrzałem koniec ich:

18. Zaprawdę, na śliskim miejscu stawiasz ich, strącasz ich, że obracają się w gruzy.

19. Jakże nagle zostali spustoszeni, skończyli, zginęli w przerażeniu!

20. Jak snem po przebudzeniu, tak Ty, Panie, przebudziwszy się, gardzisz obrazem ich.

21. Gdy serce moje było rozgoryczone, a w nerkach swoich czułem kłucie.

22. Byłem głupim i nic nie rozumiałem, byłem przed Tobą jak bydle.

23. A jednak zawsze pozostanę przy Tobie, bo ująłeś mnie za prawą rękę moją.

24. Według rady Swojej prowadzisz mnie, a potem do wspaniałości przyjmiesz mnie!

25. Kogóż innego mam w niebie? A oprócz Ciebie niczego innego nie pragnę na ziemi.

26. Choć ciało moje i serce moje przemijają, jednak Bóg jest opoką serca mego i działem moim na wieki.

27. Bo oto ci, którzy są z dala od Ciebie zginą; wytracisz wszystkich, którzy cudzołożnie odstępują od Ciebie.

28. Dla mnie zaś bliskość Boga jest uszczęśliwiająca; w Panu Bogu pokładam nadzieję swoją, aby opowiadać o wszystkich czynach Twoich.

Psalm 74

Skarga w powodu spustoszenia świątyni

i prośba o pomoc.

Pouczenie Asafa.

Boże, dlaczego odrzuciłeś na zawsze, i rozpalił się gniew Twój przeciwko stadu pastwiska Twego?

2. Wspomnij zgromadzenie Swoje, które pozyskałeś od wieków, wykupiłeś je jako dziedzictwo! Tę górę Syjon, na której zamieszkałeś.

3. Skieruj kroki Swoje wzwyż na wieczne gruzy! Wszystko w świątyni zniszczył wróg.

4. Ryczą przeciwnicy Twoi wpośród miejsca Twoich zgromadzeń; wznieśli swoje znaki jako znak zwycięstwa.

5. Mają wygląd tego, który siekierę podnosi w gęstwinie leśnej.

6. A teraz wszystkie jej rzeźby rozbijają toporami i młotami.

7. Podpalili świątynię Twoją, zbezcześcili mieszkanie imienia Twego, zrównali z ziemią!

8. Mówili w sercu swoim: